

Don Quichot op de bruiloft van Kamácho : blyspel

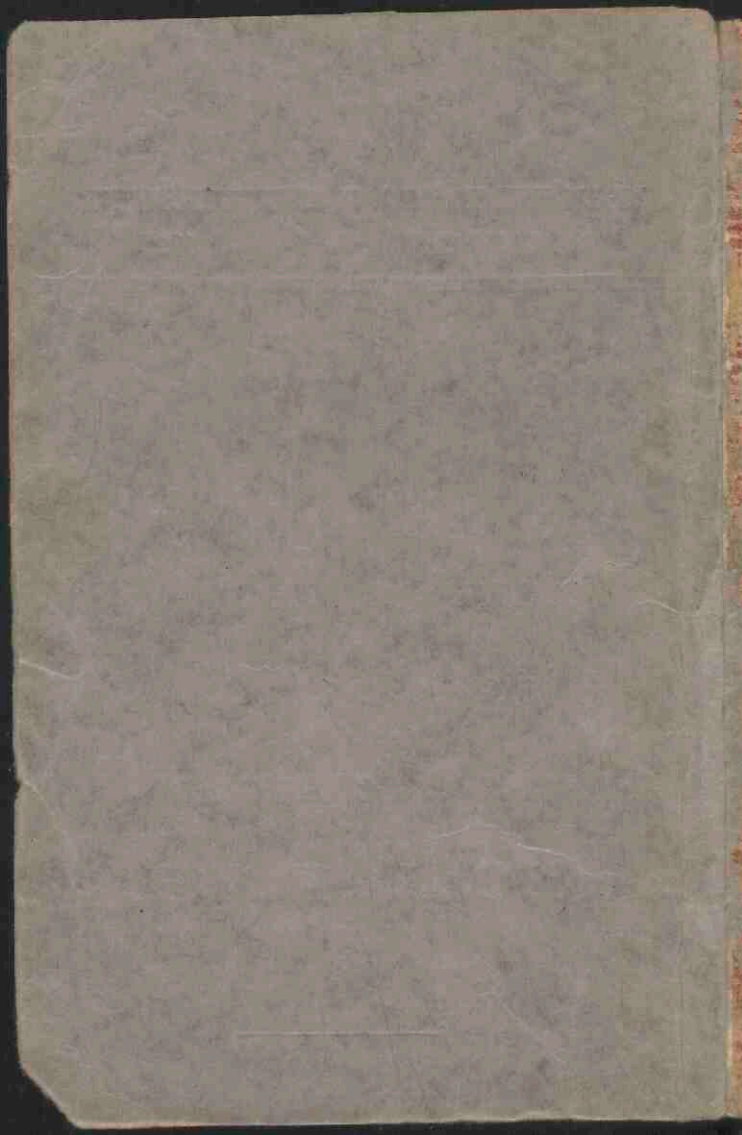
<https://hdl.handle.net/1874/369668>

BIBLIOTHEEK DER RIJKSUNIVERSITEIT
TE UTRECHT

1929

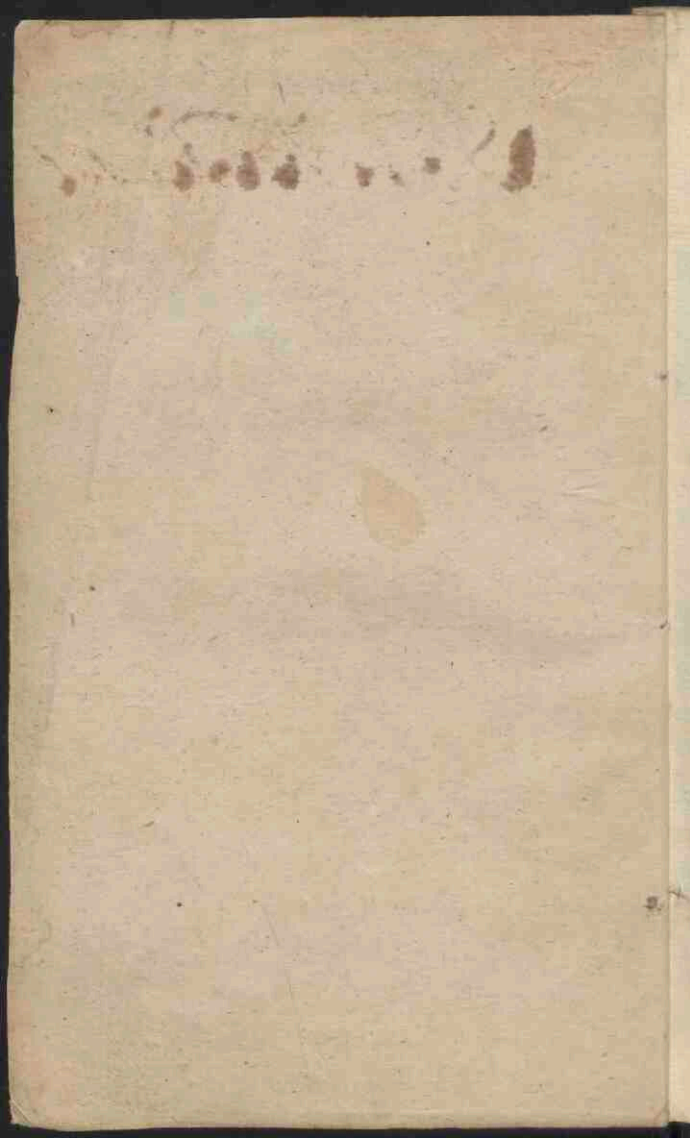
**Verzameling tooneel-
stukken uit de
nalatenschap van
prof. Dr. J. te WINKEL**

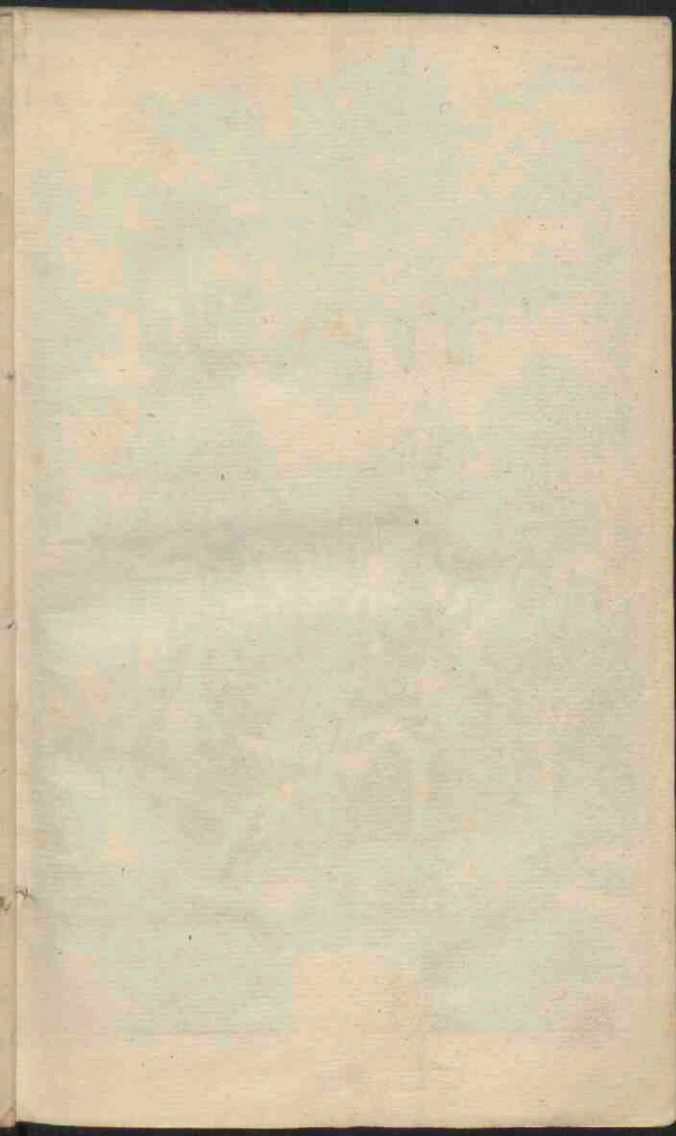
No. 626 A

Dr. J. L. Michel
N. 1856

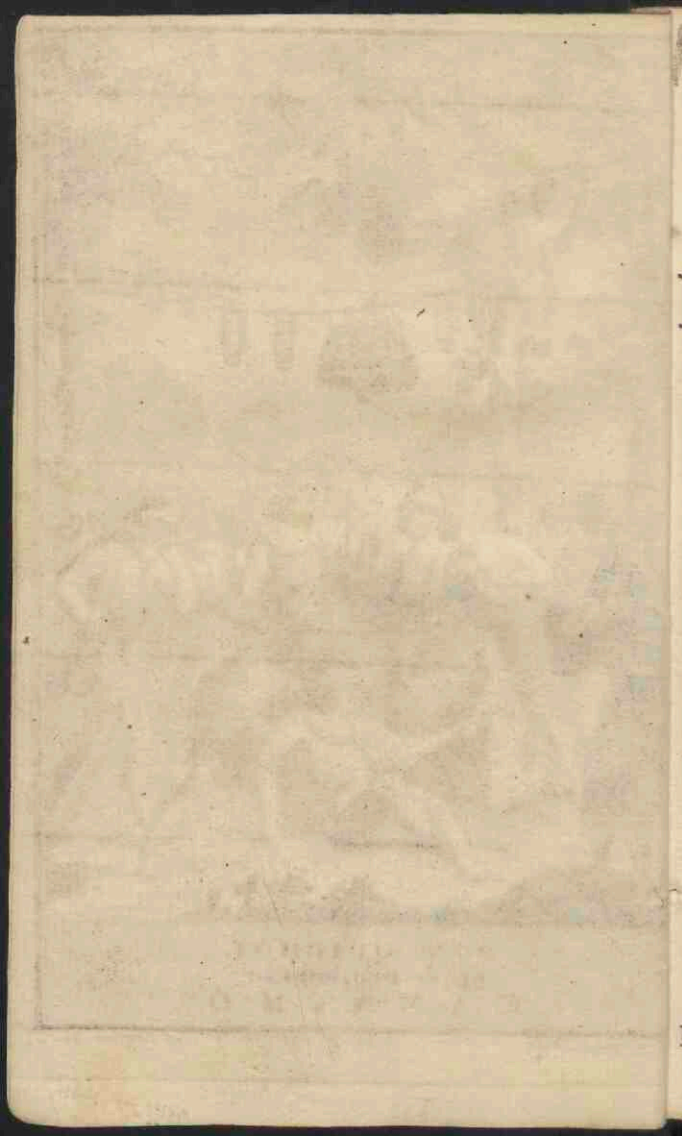

Libris
A. Ch.

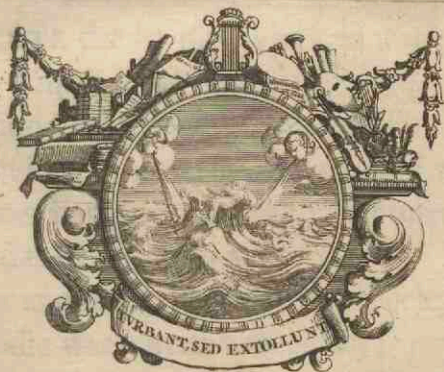

DON QUICHOTE.
op de Bruiloft van
KAMACHO.

4
DON QUICHOT ^{626^a}
OP DE BRUILOFT
VAN
KAMÁCHO.
BLYSPEL.

DOOR
P. LANGENDYK.

Te AMSTELDAM.

By HENDRIK VAN DE GAETE, Boekverkoper,
op de hoek vande Warmoesstraat en Vygendam. 1712.

DOM QUICHO

OP DE BRUILOFT

VAN

KAMACHO.

DEYSSEL

DOOR

P. LANGSTRAAL

IN AMSTERDAM

HENRIK VAN DE GORPE, BOEKVERKOPER, N. 11. DE WASSERLOO, EN DE WASSERLOO, N. 11.

H E N D R I K H A A K, H: Z.

en

E V E R H A R D K R A E Y V A N G E R.

M Y N H E E R E N,

IK offer u, o waarde vrienden,
 Den vroomen ridder Don Quichot,
 Die steeds iets groots dorst onderwinden:
 Maar voor zyn' daaden wierdt bespot,
 Van volk dat hy niet wys kon maaken,
 Dat Amadis, en Palmeryn,
 En honderd romanike snaaken,
 Geen leugens, maar vol waarheid zyn.
 Ik voer hem hier ten Schouwtooneele:
 Op dat hy met zyn zotterny
 Voor and'ren (zyns gelyken) speele,
 Dat alle waan maar zotheid zy;
 Hoe al des waerelds schoone dingen
 Maar by inbeeldingen bestaan,

O P D R A G T.

En even als 't geluid na 't zingen,
 In wind en lucht terftond vergaan.
 Wie kan den luister bet vergrooten
 Van myn geringe poëzy;
 Als gy, die t'zaam als kunstgenooten
 Dus lang de Wiskunst aan het Y
 Geoefend hebt, en ingezoogen;
 Daar een van u my dikmaals hiel,
 Door schoone maatzang opgetógen;
 Die al wie konst bemint beviel:
 Dies hoop ik zal 't u niet mishaaغن,
 Dat ik, o minnaars van de kunst,
 Dit Blyspel aan u op durf draagen
 Tot dankbaarheid, voor al uw gunst.

Ued'. Dienstbereide Dienaar en Vrind,

P. LANGENDYK.

L E E Z E R.

Ik ben menigmaal verwonderd geweest, dat de Nederlandsche Blyspeldichteren hunne stoffe uit het volgeestig werk van den Spaanschen *Saavedra* zo schaars genomen hebben: een Schryver die overvloedig van geestige vindingen, aardige hertstochten, kittelige en tevens schrandere redeneringen; die zodanich door zyne hoofdstoffen vloeijen, dat de ridder *Temple* dien heer voor een van de schranderste schryvers telt, die in veele eeuwen zyn te voorschyn gekomen. Ik heb zynen Roman, *Don Quichot de la Mancha*, menigmaal van braave Dichteren hooren pryzen; doch nooit meer als twee spellen gezien, die uit den zelveu getrokken zyn. Ik vond my dan eindelyk door lust aangenoopt om een spel van die stoffe te dichten, waar in ik de vryheid gebruikt hebbe van den Roman niet regtdraats te volgen: maar myne eigene vindingen te gebruiken, ontleenende daar uit alleen de hoofdstof. Wat de schikking van het spel aangaat, ik heb de Fransche

A A N D E N L E Z E R.

tooneelwyze (ik had haast gezegt wetten) zoeken te volgen; dat is, dat yder persoon zyn taal, verstand, en hoedanigheid behoude en alles op één tyd en toneel afloope. Wat de taal aanbelangt, ik heb den wel opgevoeden de uitspraak van de volmondige A gegeven, en den boeren de smelting Ae; niet omdat ik de spelling Ae verwerp, maar om dus een kennelyk onderscheid te maaken tusschen de boerenspraak en die der edellieden.

Ik hoop dat deeze tweede druk van dit spel den liefhebber en aangenaamer zal zyn als de eerste; omdat het met meerder omzichtigheid van drukfouten gezuivert, en door keurigheid van den Boekverkoper in een beter gewaad gestoken is. Duid dezen mynen arbeid ten goede, en waar wel.

P. L.

OP HET VOLGGEESTIG
B L Y S P E L
D O N Q U I C H O T

OP DE BRUILOFT VAN

K A M A C H O.

D O O R

PIETER LANGENDYK.

SNoeshaanen, ziet in Don Quichot,
Die speelende al uw doen bespot,
Uwe ydelheid en onvermoogen.
Gy minnaressen, sluit uwe oogen,
Gelyk Quiteria, voor 't geld,
Wanneer 't met boersheid is verzeld:
Laat u verstand en deugd bekooren,
Als LANGENDYK u stelt te vooren,
In dit zyn Blyspel, zo vol geest,
Dat ieder die het ziet, of leest,
Dien schrand'ren Dichter hoog moet achten,
Die, door de schors, met zyn' gedachten,
Tot in het merg der zaaken dringt.
Myn geest verheugt zig, als hy zingt
Op onvervalste duitsche toonen.
Wie zal hem niet met lauwnen kroonen?
Die Paffenrode volgt op 't spoor,
Naar Feebus godgewyde koor,
Daar hy met zuivren glans zal praalen,
Zo lang de Dicht-kunst schiet haar straalen.

H: VAN DE GAETE.

VER-

VERTOONERS.

KAMACHO, een ryke boer, bruidegom van Quiteria.

BAZILIUS, een edelman, minnaar van Quiteria.

LEONTIUS, een adelyk landman, vader van Quiteria.

QUITERIA, bruid van Kamacho, en minnaresse van Bazilius.

VALASKO, vriend van Bazilius.

DON QUICHOT DE LA MANCHA, een edelman die zig inbeeldt een doolend ridder te wezen.

SANCHE PANCE, zyn schildknaap.

VETLASOEPPE, een waal, kok en hofmeester van de bruiloft.

De PASTOOR.

Meeſter JOCHEM, een rederyker.

GYS, een Boer.

TRYN JANS, een Boerin. } Zingende.

SWYGERS.

Bruilofts-volk, zo boeren als boerinnen.

Dansers en muzikanten.

Eenige edellieden van 't gevolg van Bazilius.

't Spel speelt in een Bosch, by een Dorp in Mancha, 't begint 's morgens, en eindigt na de middag.

DON QUICHOT

Op de Bruiloft van

KAMACHO.

BLYSPEL.

EERSTE BEDRYF

EERSTE TOONEEL.

KAMACHO, LEONTIUS.

KAMACHO.

DIt is de plek, daer ik van daeg je dochter mien
Te trouwen.

LEONTIUS.

Ik beken, gy hebt wel uitgezien :
Maar waarom hebt gy 't juist hier in het bosch begreep-
pen?

KAMACHO

Dat 's op zyn edelmans, we weten van de kneepen,
Ik bin nou ryk 'enoege, het geltje van kezyn,
Die in westinje sturf, is allemael voor myn.
Toen jonker Smalpens, mit de vrou van Platbeurs troude,
(Et gien 'em naederhangt zo cuvelik beroude,)
Was 't hiele zelschip, as je weet, op deuze plek,
En 't ging 'er ongdieft wel, we binnen ook niet gek;
Wacr zou ik al het volk, dat ik genooit heb, laeten,
Men huis is veul te klein.

LEONTIUS

Laat ons hier niet lang praaten.

A

KA-

KAMACHO

Kom gaen we dan.... Zie daer zo bin ik wel een guit,
Daer komt je dochter.

T W E E D E T O O N E E L.

LEONTIUS, KAMACHO, QUITERIA

KAMACHO

WEL myn snoeperige Bruid!
Wel heer wat binje mooy, ik durf je pas iens raeken,
Je zel me deuzen dach noch gek van liefde maeken,
Kom zoen me nou erais.

QUITERIA

Ey Bruigom laat dat staan.

KAMACHO

Wat zo dat smaektme, hae.

LEONTIUS

Laat ons naar huys toe gaan.

KAMACHO

De kok zel 't allemael wel zongder ongs beschikken,
En laeten wy terwyl iens met mekanger flikken.

LEONTIUS

Hoe speelen op de kaart?

KAMACHO

Ja, hokken, bruiten, of

Vyfduitjes langterlu.

LEONTIUS

Wel man dat spint te grof,

Waar hebje dat geleert?

KAMACHO

Wat, troevenby, de Boeren?

Hoo, hoo, mit troeven, kan gien mensch myn ummers
loeren.

LEONTIUS

Ik speel nooit met de kaart.

KAMACHO

Ey hoor, wel waerom niet?

LEONTIUS

Om dat daar somtyds kwaad, of moeite door geschiet.

KA

KAMACHO

Wel paey, bin jy zo vies? loop maer in stee iens kyken,
Daer zel je 't zien van volk dat fyne knevels lyken,
't Verkeerbord gaet er wel in swang, zo 't niemant weet,
Als maer de schyven met swart laeken zyn bekleed.

LEONTIUS

Het zy zo 't wil, 'k zal hun daar niet te meer om pryzen,
Het geeft 'lyk kleed bedekt veel gekken, en veel wyzen.

QUITERIA

Heer Vader, ik verzoek dat ik in cenzaamheid
Hier wat mag blyven.

KAMACHO

Wel, myn zoete lieve Meid,

Wat zou je allien hier doen?

QUITERIA

Myn speelnoots hier verwagten,

Ook wandel ik alleen heel graag wat in gedachten.

LEONTIUS

Kamacho gaan wy dan.

DERDE TOONEEL.

Terwyl zy den eene scherm uitgaan komt Bazilius den anderen in.

BAZILIUS, QUITERIA,

BAZILIUS

W

At viel den tyd my lang,

Daar achter gindzen boom.

QUITERIA

Ja lief, ik wierd al Bang,

Toen ik zoo onverwagt hun beide hier ontmoette,

Heeft niemand u gezien?

BAZILIUS

Maar één boer, die my groette,

Doch die weet nergens van.

QUITERIA

Dan ben ik wel geruft,

A 2

Hoe

Hoe is de reis vergaan?

B A Z I L I U S

Myn lief, gy zyt bewuft,
Hoe treurig ik vertrok, wanneer ik van u fcheidde,
Te meer om dat ik aan het hof zo lang verbeidde,
Eén dachfcheen my een' maand, één uur een' gantschen
dach:

Om dat ik daar myn lief Quiteria niet zach,
My walgde de ommeegang met de eed'le en hovelingen,
En hoorde ik in 't zaalet een Juffer konstig zingen,
Dogt ik aan uwe stem, die zonder wedergaâ
Myn zinnen streelen kon. Voorts quam uw ongenâ,
Door 't lang vertoeven, my te binnen; gy hebt reden,
Om met Kamacho in den echten staat te treden;
My zy de fchuld alleen, maar 't gaat my aan het hart,
U te zien trouwen, my verlaaten, ach! wat fmart.

Q U I T E R I A

Ja myn Bazilius, ik kan het niet beletten.
't Is my onmoogelyk myn' vader te verzetten;
Ik word gedwongen, lief.

B A Z I L I U S

'k Ben nog niet buiten raad,
Indien gy myn verzoek, zo billyk, niet verfmaad.
Gy komt die trou ontgaan, wanneer we 't zamen vlugten,
Maar ach! gy fwygt, myn lief, en antwoordt my door
zuchten.

Q U I T E R I A

Daar 's volk, wy zyn bespied; vaar wel.

B A Z I L I U S

Waar vlugt ge heen?
Quiteria! ey hoor myn klagten en gebeên.

VIERDE TOONEEL.

DON QUICHOT, SANCHE fchielyk uir.

DONQUICHOT

Staa Ridder, wat heeft die

SAN

SANCHE

Jaoele, hy gaet fluiten.

Wou jy die veugel in zyn vlugt zo maklyk fluiten?
 Dat's miskoot. Maer myn heer, wat zellen wy nou doen?

DONQUICHOT

Zo ras als 't mooglyk is, naar Saragossa spoên,
 Op hoop van nog in tyds het steekspel by te woenen.

SANCHE

Wat ben ik ook een gek, dat ik me mee liet troonen?
 Och Ridder Don Quichot, 'k verlang al weer naer huis.

DONQUICHOT

Geduld, myn zoon, geduld.

SANCHE

Ja, 'k zie vast munt, noch kruis,

Won ik nog geld, met al dat hongelige doolen.

DONQUICHOT

O Sanche, Sanche, je begint al weêr te toolen.
 Waar heeft een schildknaap van een doolend Ridder geld
 Tot loon van dienst geëyscht? zeg eens, wat boek ver-
 meld?

Dat Roeland, Amadis, of Palmeryn de Olyven,
 Geld gaven, zeg?

SANCHE

Ik kan niet leezen, noch niet schryven,

Wat bruit me Roeland, met jou hiele ridderschap,
 Als ik gien geld heb!

DONQUICHOT

Schelm; ik dogt u op den trap

Van eer, en hoog geluk, door mynen arm te zetten.
 Loop naar uw wyf, loop heen, ik zal 't u niet beletten;
 Gaat werken om de kost, gy zyt myn gunst niet waard.
 Zo ik een koninkryk, kan winnen, door myn swaerd,
 Zal ik een ander, u ten spyt, tot Koning maaken,
 Bedenk dan Sanche, hoe die euvel u zal smaaken.

SANCHE

Och, och, vergeef het me, 'k en hebt zo niet 'emiend.
 Myn heer, ik heb je met men graeutje lang 'ediend,
 Ik hou veel van je, kom beloofje nog te geeven

Een eiland veur men loon; ik zel jou al men leeven
Daer veur bedanken?

D O N Q U I C H O T

Ja, het eerste dat ik win.

S A N C H E

In't admirantschap, heb ik ook al vry wat zin,
Of maek me maer zo 'n graef, of prins, 't ken jou niet
scheelen,

Al wierd ik Keuning; als je tog bent aen het deelen,
Zo leg me maer wat toe, van de eenen brui, of d'aer:
Hy kan ligt knippen, die een lap hyt, met een schaer;
Maer 'k wou dat ik het zag gebeuren, zei de blinden.

D O N Q U I C H O T

'k Moet lachen, Sanche.

S A N C H E.

Zie myn heer, zie door die linden,
Loopt daar gien kaerel?

D O N Q U I C H O T

Geef myn schild, en myn geweer,
Het is een ridder.

S A N C H E

Neen, het is een boer myn heer.

D O N Q U I C H O T

'k Zeg 't is een ridder, haal myn lantie, niet te draalen.

S A N C H E

Het is een boer, heer, of de drommel moet me haelen.

D O N Q U I C H O T

Ik ken hem aan de veer, die op zyn helm top zit,
't Is ridder Splendor, zoon van Medor.

S A N C H E

Ey ik bid,
Maek tog gien questie, je bind zekerlyk bedroogen.
Merlin, de Tovenauer draeijt weer een rad voor je oogens.

VYFDE TOONEEL.

DON QUIHOT, SANCHE, KAMACHO, met een veer op zyn boeremuts.

KAMACHO

W A e r of me bruid nou is....

DON QUIHOT

O Splendor, braave held,
En doolend ridder, daar Turpinus pen van meld,
Aanschou hier Don Quichot, den ridder van de leeuwen.

KAMACHO

Gangs bloet, wat vent is dat, och, och, ik moet iens
schreeuwen,

Of hy vermoord men hier, help! help! wat ziet hy fel,
't Is Symen langdarm, of de pikken uit de hel.

Och finte langdarm, of hoe dat je naem mag weezen,
'k zel alle daegen, drie van je amerietjes leezen,

Voor al de songden, die je in 't leeven hebt 'edaen:

Ey laet me leeven, in zo lang naer 'uys toe gaen;

Tot ik men testemengt 'emackt heb, 'k laet me hangen,

Zoo 'k niet weerom kom, op parool, as krygsgevangen.

DON QUIHOT

Heer Ridder, hoe, gy spreekt of gy betovert waart,

Dat zyn geen blyken van uw' ouden heldenaard.;

Gy zyt het, die wel eer het Turksche heir verheerde,

En in Stoolweiffenburg, zo heerlyk triumfeerde.

KAMACHO

Och ja heer langdarm, 'k bin betovert, 'k bin bedrikt,

Ik bin bezeeten, ik bin al wat dat je wilt.

Och myn gesuikerde sinjeurtje! laet me loopen!

Daer is men beurs.

SANCHE

Geef hier! Maer bloed! ik zou niet hoopen,

Dat hy betovert was, en dat hy iens uit klugt,

As ik er geld uit kreeg, zou vlieden naer de lugt.

DON-

DONQUICHOT

Heer Splendor, hou, uw geld, ik ben geen dief, noch roover.

't Za, Sanche, geef het weêr.

SANCHE

Wel dat komt zeker pover,

Zo'n schoone beurs, in die 'k zo mak'lyk houwen kan!

In dat regtveerdig, want ik kryg hem van den man.

DONQUICHOT

Wat draalje! geef terstond.

SANCHE

Et zinne spaense matten.

DONQUICHOT

Geef over of.....

SANCHE

Ey lieve, één greepje.

DONQUICHOT

Ik kan bevatten,

Dat u de rug wat jeukt.

SANCHE

Hou daer dan tovenaer.

KAMACHO

Ik dankje.

SANCHE

Holla, broer.

DONQUICHOT

Ha, schelm.

SANCHE

Daer is het, daer.

DONQUICHOT

Heer Ridder zyt geruft: ik staa niet naar uw leeven:

Maar wil dat gy me uw' helm, tot dankbaarheid zult geeven.

KAMACHO

Och jonker, 'k heb gien helm ooyt op men kop 'ehad,

't Is maer een boere muts, met veeren, dat je 't vat;

Wil jy hem hebben? 'k wil hem gaeren' an je schenken.

DONQUICHOT

Heer Splendor, groote held, ik kan my niet bedenken,

Hoe

Hoe uw' doorlugten geest, en groote schranderheid,
Van 't spoor der réden, door de toov'naars is geleid,
Dat gy dien swarten helm, dien Roeland plag te draagen,
Een boere muts noemt.

KAMACHO *geeft hem zyn muts.*

Och hy zoekt me wat te plaegen!

Hou daer, daer is myn helm, as 't dan een helm moet zyn.

DONQUICHOT

'k Ben dankbaar, groote helt.

KAMACHO

Die keerel piert me fyn.

DONQUICHOT

Wat zegt zyn edelheid?

KAMACHO

Of ik nou mag vertrekken?

DONQUICHOT

Hoe vaart Angelika? wild my 't geheim ontdekken,
Waar zy haar nu onthoud, leeft uw Heer vader nog?
Het moortje Medor, die held Roeland met bedrog,
De schoone Angelika, uyt minneliefde ontschaakte?
Waar door die groote held, uyt spyt, aan 't raazen
raakte?

Meld alles vry aan my, den dappren Don Quichot.

KAMACHO

Ik heb gien Vaer, nog Moer, heer Ridder, dronke zot.

DONQUICHOT

Is dan de schoone moor, uw vader reets gesturven?

KAMACHO

Myn vaertje was gien moor, och, och ik bin bedurven,
Hy ziet me veur en turk, off voor een Heijen aen.

Zo hier gien volk en komt, 't zel mit me slegt vergaen.

DONQUICHOT

Is dan Angelika, uw' moeder, reets ter aarde?

Die zulken braaven held, als u, o Splendor, baarde?

KAMACHO.

Ik heb Jan Géleslae men leeven niet 'ekent,

Ik hiet geen Plankoor, en we bennen niet 'ewent

De key'ren in ongs durp, mit zulken naem te doopen.

Ei Ridder, dronke zot, ik bidje laet me loopen.
 Je hebt me muts al weg, zeg maer, wat wilje meer,
 Men wammes, in men broek?

D O N Q U I C H O T

Neen, neen verdwaalde Heer,
 Dien schoonen wapenrok zal ik u niet ontrooven,
 'k Wil liever voor uw' helm, een koninkryk belooven,
 Indien gy 't maar begeert.

K A M A C H O

Och, och, 'et is de droes,
 Het hy een paerde voct? neen, maer een karrepoes,
 Nou merk ik 't eerst, och zoo 'n hiel keuninkryk, sint
 felten!

Je bint de dubbelduw!

S A N C H E

Zen kop die ryd op stelten.

K A M A C H O *schryft een streep.*

'k Befweerje by den geest, van houte Sint Michiel.
 Alwaarje nou de droes, of steven zongder ziel,
 Nagtmerri, Bietebau, of ongebooren hyntje,
 Al wier je nou zo klein, datje in een tinne pyntje
 Kon kruipen, so je nou gien mens bent, kenje nou
 Niet over deuze striep.

D O N Q U I C H O T *over de streep trappende.*

Ik voel myn hart vol rou,
 Ô Eedle Splendor, om het missen van uw' zinnen,
 't Verftand schynd u van 't spoor, door 't al te hevig
 minnen,
 'k Ombels u, als myn vrind.

K A M A C H O

Dat maektme wat geruft.
 Ik loof werentig, dat je lui wat kortswil lust.
 Maer alle gekken op een stokje, laet men wangd'len,
 'k Wou nog wat zaeken van men huwelyk verhangd'len.

SESDE TOONEEL.

DON QUICHOT, SANCHE, KAMACHO, VETLASOEPE.

VETLASOEPE.

Monsieur Kamakko, hal ze eb jou al lang kezoek,
 Ze wist niet waar hum stak, ze wist niet van dit
 Wat 's dat feur folke? (hoek.

KAMACHO

Dat? dat zin al raere snaeken,
 Kortswillig volk; bequaem de brulloft te vermaecken.
 We leijen in et ierst 'eweldig overhoop.
 Maer, waer 's men brullofs volk?

VETLASOEPE

Hum' eb de palm keknoop,
 Hum' eb de kroon kemaak, hum doet nou niet as zingen,
 Hum dans nou seer kurieus, ensemble rondekringen,
 De Bruid is opkeskikt, zo mooy kelyk de droes,
 Ze skreeuw tout allemaal, à vous, à vous, à vous.
 Ze heb jou lang kewak, ze is bly, en 't is wel koete,
 Dat hum jou na lang zoek, hier in de bosch ontmoete.

KAMACHO

Heb jy zo lang 'ewagt? 'et is me seper leet.
 Loop heen in stuur iens gaauw om Jochem de poejcet,
 In Roel de muizekand, laet vraegen waer ze blyven.

VETLASOEPE

Fort bien Monsieur, ze zel.
 SANCHE tegen Don Quichot
 Maer seldrement, gans vyven,

Wat is dat veur een vent?

DONQUICHOT

Dat is een Indiaan,

Of hottentotze prins.

SANCHE

Ik ken 'em niet verstaan,
 As hier en daer ien woort.

VETLASOEPE

Wat sekze, hottentote,
 Ha, ha, ze lakker om, ze lyk warak wel zotte, Hum

Hum bin een kok ma foi.

SANCHE

Hy ruikt braef na gebraed.

Bin jy de kok, ik hou jou veur men beste maect,
Je hebt een lugt die ik bezongder graeg mag leijen:
Me dunkt je ruikt ook wat na korsten van pasteyen?

VETLASOEPPE

Oui, pastey, monsieur, keen beter in de land,
As hum kan maak.

SANCHE

Dan ben je een keerel van verstand.

VETLASOEPPE

Je suis, vôt serviteur.

KAMACHO

Hoor hier iens Vetlasoepje.

VETLASOEPPE

Que ditez vous monsieur.

KAMACHO

Maek dat 'er ook een troepje

Dangsmiefters by komt.

VETLASOEPPE

Bon; ze zel ze jou beskik.

KAMACHO

Toebak van volkje.

VETLASOEPPE

Oüi, die dans ken op een prik.
Zingende binnen.

ZEVENDE TOONEEL.

DON QUICHOT, SANCHE, KAMACHO

SANCHE

DAt lykt een raeren haen, die prins van de Indiaenen,
Een kok, en prins mit ien?

DONQUICHOT

Hoe Sanche, zoud gy waanen

Dat zulks niet meer geschied?

SANCHE

Wel neen, ik lach'er om.

KA-

KOM GEEF ME MUTS NOU WEER.

DONQUICHOT

Zyt gy de Bruidegom;

Met wie myn waarde vrint?

KAMACHO

Ja 'k mien van daeg te trouwen.

Hier zel 'et zelschip zyn, 'k zel hier de brulleft houwen.

DONQUICHOT

Wie zal uwe ega zyn, o Splendor, wat princes?

KAMACHO

Ey scheer de gek niet meer.

DONQUICHOT

Uw waardezielsvoogdes,

Is wis van prinslyk bloed, of koninklyke looten?

KAMACHO

Een halleve boerin, uit d'adel voort 'esprooten,

Heur vaertje boert zo wet, maer hy 's van adel.

DONQUICHOT

Zoon

Wat is uw eel verstand betovert, groote Goon!

Hoe is haar naam, hoe word de infante doch geheeten?

KAMACHO

Ze is gien infangte, maer ze is mooy, dat motje weeten,

Zo blank as schaepemelk, heur wangetjes zin rood,

Ze is niet te dik, te dun, te klein, noch niet te groot,

Heur veurhoofd blinkt puur, puur, gelyk en barbiers bek-

'Er hiele bakhus is vol wongerlikke trekken. (ken,

DONQUICHOT

Maar nu, haar naam?

SANCHE

Ze 'et nooyt misschien geen naem 'ehat.

KAMACHO

Ze hiet Quiteria, heer ridder, dat je 't vat,

Maer zie verstaet je wel, daer quam 'er nog ien vreijen,

Die hiet Bazilius, zy mocht hem vry wel leijen,

Maer 't hulp niet, wangt 'et is een arme kaelneet,

Zo 'n edelmannelje, dat graeg wat lekkers eet,

Patrysjes, hoendertjes, kon hyze maer betaelen,

Hy krygtze wel, maar moetze eerst op de Jagt gaen haelen

Daar

Daer leeft hy miest van, maer 't is al een raere vent,
 Hy ken latyn as een passoor, 't is een student,
 Dat jy het vat sinjeur, ô hy ken wongdre zaeken,
 Ik heb 'em van een aey een kaertblad zien maeken;
 In hy ken dangsen, as een ekster op het veld;
 Hy ken ook sningren mit et vaendel, as een held;
 In hy ken schermen, in ook kaetzen, mit de boeren;
 In mit verkeeren, ken hy elk zen geld affoeren;
 Hy ken ook speulen op de veel, en de schalmy;
 De blindmans zeun, is maer een botterik 'er by.
 Hy is wel gaeu, maer, ik heb geld, om van te kluiven,
 Hy niet; in daerom zel hy 'an de veest niet snuiven.
 Ik kryg de bruid, in 't is zen neusje effen mis.
 Maer appreppo, sinjeur, weetje ook hoe laet of 't is?
 'Et was ezait, dat ik precies te zeuven uren
 Most by de vriden zyn, in deur je malle kuuren
 't Is laet 'worden, geef men muts me maer weerom,
 In gae mit my, sinjeur, ik hiet je wellekom,
 'k Noô jou te brulloft, wangt je lykt een snaek der snae-
 ken,

Je kend de boeren op de brulloft wat vermaeken.

S A N C H E

Te brulloft Broertje? gaet dat zeeker? wel is 't waer?
 Je bind een man as spek, dat lyktme, soete vaer.
 Ik heb (och harm) lang uit men knapzak motten bikken.
 Tebrulloft! weetje 't wel! gut keerel, 'k ken zo slikken.
 Sta vast nou hoendertjes, in snippjes met je drek,
 Sta frikkedilletjes.

K A M A C H O

't Is tyd dat ik vertrek:
 Ey gimme muts weerom, je kent 'em niet gebruiken.

S A N C H E

Gut Splendor, ik begin 't gebraet al riet s te ruiken.

K A M A C H O

Ik hiet gien plankoor, broer, Kamacho is myn naem.
 Men vaertje sageles, was Krelis mit de praem,
 In Lobrigje men moer, 'ebooren te Bregance,
 In Poortegael, jou naem?

SAN-

SANCHE

Die is don Sanche Pance.

'k Bin deur dien goejen heer, puur uit den drek 'eraekt:
Hy hyt me van een boer een Gouverneur 'emackt,

KAMACHO

Een gormandeur, wei zoo, wie drumpel zou het denken?
Een gormandeurschap kan jou Heer dat 'an jou schenken.

SANCHE

Ja van een eiland, in 'k kreeg zeuven ezels toe.

KAMACHO

Heb jy die al?

SANCHE

Wel neen: 'k heb de ezels nog te goe.

In 't eiland fel men heer in korte daegen winnen.

KAMACHO

De vent is zeker gek, wie drommel zou 't verzinnen,
Hoe hiet dat ailand, en waer laitet 'an wat kangt?

SANCHE

't Leit in jaerabien, digt by het heilig land,
't Hiet mikrosko. pi. pi. pium'. . . 't is me al vergeten,
Daar weunde altoos en Reus, de mallenbruy geheeten,
Zoo groot gelyk een boom, maer hy 's al lang kapot,
Men heer die potsten hem.

KAMACHO

Een reus! wel dats niet rot,

Een reus? hoe vindmen nou nog reuzen? hoe ken 't wezen?

SANCHE

Ja Broertje, mienje dat we veur de reuzen vreezen?
Veur twintig reuzen, zou men heer staen as een pael.

KAMACHO

Ik word weratjes aers, van zukken vreemt verhael.

SANCHE?

Ja Reuzen al zoo groot als meulens, mit vier armen,
Die steekt men heer maer mit zen lansie in de darmen.
In al de leegers, daer hy komt, daer maekt hy 'schrik;
't Is kip ik hebje, steek, slae, in een oogenblik
Is 't hiele veld bezaeit, mit armen, en mit beenen:
Hy slaet terstongt maer deur een hiel slagorden heenen.

KA.

KAMACHO

Gangs ligters, is dat waer, heb jy het zelfs 'ezien?

SANCHE

Ja 'k; 't is omtrent 'eleen, nae 'k gis een maend, of tien,
Toen hyt hy teugen een hiel leger nog 'evogten,
Ze vlugten al; maer juyft die beesten, die gedrogten,
Van sehelmse tovenaers, die kwaemen op 'et mat,
Ze gooiden al 'er best mit steenen naer ongs gat,
En maekten van 'er volk een hiele kudden schaepen.

KAMACHO

Wel langsje, vil daer niet wat buit veur jou te raepen?

SANCHE

Ja steinen op ongs bast, dat's tovenaers menier.
Men heer verloor die tyd ook wel een tand drie vier.

KAMACHO

Je Heer lykt wel bedroefd: hy is diep in gedagten.

SANCHE

Men heer? ja die's verliefd, hy klaegd gehiele nagten;
Je hoord niet anders als: o schoone ondankberheit,
Dulcinea, princes, o noordstar die me leid,
Wanneer zel jy me veur men trouwe dienst beloonen!
Dan sugt hy weer, in roept, o schoonste van de schoonen,
Wanneer genaekt den tyd, dat ik, ezceterae.
't Is al Dulcinea ondankbaer veur en nae.

KAMACHO

Is die Dulcinea dan veur so mooy te houwen?

Ik wed ze moojer is, die ik van daeg zel trouwen.

DONQUICHOT

Wat zegje Splendor? ha dat liegje, door je hals,

't Za, vat u lancie.

KAMACHO

Och heer ridder, 'et is vals,
Jou liefste is mooyer, maar wie pikken sou et droomen!
Had ik 'eweten dat je 't qualyk had 'enomen,
Dat ik myn bruid wat prees, ik had 'et wel 'emyd.

DONQUICHOT

Neen ik wil vechten, 't za bereidt u tot den stryd,
Ik geef u keur van grond.

KAMACHO

'k Hou niet een brui van vechten.

Och ridder weest te vrees.

DONQUICHOT

Zeg hoe gy 't wild beslechten,

'k Geef keur, te paerd, te voet, met lancie, of het
swaerd.

KAMACHO

Gena, genade, och! och! ik sweerje by men baerd,
Ik kat niet vechten... Och! och! och! hoe zel 't hier
daegen,Moord! brangd! moord! brangd! help! help! ô on-
gehoorde plaegen,

Wat heb ik jou 'edaen?

DONQUICHOT

't Za, 't za, waar 's uw geweer?

KAMACHO

Moord, brangd, help! help! help! help!

DONQUICHOT

Hoe schreeuwje zo myn heer

A C H T S T E T O O N E E L.

VETLASOEFJE *met eenige boeren*, KAMACHO, DONQUICHOT,
SANCHE,

KAMACHO

't Sa, lustig Jongens, pas nou louter wat te raeken.
DONQUICHOT

Kanailje, tovenaars.

SANCHE

Wel brui 'er veur 'er kaeken,

KAMACHO

Slae toe maer mannen, pas te raeken mannen, 't fa.
DONQUICHOT, en SANCHE krygen stokslaegen, waar op zy vallen.

SANCHE

Oey, oey, men billen, en men kop, gena! gena!

Och! sinte tovenaers, 'k heb niemendal bedreeven.

B

KA-

KAMACHO

Ei zie die gormandeur, die reekel, nou iens beeven.
Hoe smaektje deuze koek? fcheer nog de gek erais.

SANCHE

Genade, ô Splendor.

KAMACHO flaat SANCHE

Wel de pikken op je vlais,
Daer Plankoor, Plankoor, daer, je zelt van Plankoor
heugen.

SANCHE

Myn lieve Splandertje, ik en mach 'er niet wel teugen,
Ei flae niet meer,

KAMACHO

Wel dat's een drommel van een vent,
Nog fcheert de beest de gek.

SANCHE

Och! och! och! feldrement!
Is dat ook kloppen.

DONQUICHOT

Och! princeffe van toboze,
Kroondraagfter van myn hart, ô verfe ontlooken rooze!
Hier legt uw ridder van de tovenaars gewond.

VETLASOEPE

Wat fekse reekle? zin hum tovenaars, jou hont?
Wat opflinaater folk, terwyl dat s' hum zo kloppen,
Zo fcheer ze nok de gek, en durven ons nok foppen.

KAMACHO

'k Zei heur betaelen, laet men nou maer iens betien.
Kamacho neemt zyn mints wederom.

NEGENDE TOONEEL.

BAZILIUS, VALASKO, KAMACHO, VETLASOEPE, boeren.
DONQUICHOT, SANCHE,

BAZILIUS.

HOu op Kamacho, feg, wat is 't dat wy hier zien?
Hoe komen deze twee zo bont, en blaauw geflaagen?

KAMACHO

't Zyn fielen allebai, wie drumpel zou 't verdraegen,
Die

Die met het harnas, noemt zig ridder dronke zot,
 In de aère gormandeur; ze noemden my uit spot,
 Heer Ridder Plankoor; zeun van Geelesla; geen smee-
 ken,

Of bidden hulp; die guit die wou me op 't lef deur-
 steeken;

Had ik dat volk hier niet, ik was 'er al om koud.

B A Z I L I U S tegen Donq.

Dat's al een vreemde zaak. Zeg, wat maakt u zo stout,
 In 't harnas op den weg, de menschen aan te randen,
 Wie zyt gy? Spreek; of 'k geef 't terstont 't geregt in
 handen.

D O N Q U I C H O T

Een ridder voor wiens arm het alles beeven moet,

Die als een amadis in 't harnas is gevoedt.

S A N C H E

Och, jy lykt noch een mensch. Ei word mit ongs be-
 woogen:

We zyn onnozel van die tovenaers bedroogen

De vroomste ridder, voor wiens arm de turk zo vrees't,

De trouste schildknaep, die in Spanje ooyt is 'eweest,

Zie jy hier leggen.

B A Z I L I U S

Ha Valasko, 'k ken die menschen.

Zo ik my niet bedrieg. Myn heer, ik zou wel wenschen,

Dat gy me u naam ontdekte.

D O N Q U I C H O T

Ik ben de ridder van

De leeuwen, Donquichot.

S A N C H E.

Ja 't is de selve man

B A Z I L I U S

Zo zyt gy Donquichot! weest welkom roem der helden,

De faam quam ons al lang uw groote daaden melden

O doolend ridder, voor wiens arm en kloek gelaat,

't Gespuis der tovenaers als asch en rook vergaat

Kom doet my de eer aan en vernagt in myne wooning.

DONQUICHOT

Zyt gy 't Arspanpan? ô mededogend koning,
Die my verloft hebt uyt 't geweld der tovenaars?
Wat ben ik u verpligt.

KAMACHO

Wel dat is al wat raers:
Hy noemt Bazilius een keuning, watte frecken.

BAZILIUS

Verzorg de heeren van al wat hen mag ontbreken
Valasko, zo 't u b'lieft, ik volg u zo terstond,

KAMACHO

Die knevels zinnen 't eens, ô bloed, 'et is een vond
Van de edelliên, om ons wat schrik op 't lyf te zenden,
Ze hebben 't op 'estemt.

SANCHE

Och! och! men ouwe lenden,
Wat bin je braef 'esmeert. O vrienden 'k lweer 'et jou,
Dat ik niet veul van zulk een toovnaers bruiloft hou-

VALASKO tegen Donquichot

Kom ridder laat ons gaan.

SANCHE

'k Mot eerst men graeutje haelen
Mit Ronfinant.

VALASKO

't Is wel: maar niet te lang te draalen,
't Gaa met uw heer voor uit.

TIENDE TOONEEL.

BAZILIUS, KAMACHO

BAZILIUS,

Kamacho, schaam u, hoe?
Zo 'n edelman te slaan; zeg, waar by komt dat toe?

KAMACHO

Ei lieve zie, hoe mal dat hy 'em 'an kan stellen,
Puur of je 't niet en wist, hoor, wil ik 't je eens vertel-
len,

't Is ien van jou konfoort, jy hebt 'em op 'emaekt
Om my te bruien, heb ik 't op zen kop 'eraekt?

B A Z I L I U S

Ik heb hem nooit gezien.

K A M A C H O

Die stamp ik; dat's 'eloogen.

B A Z I L I U S

Neen, neen, Kamacho, ik en heb u niet bedroogen:
Van hooren zeggen, en van leezen, ken ik hem,
Maar waarlyk anders niet.

K A M A C H O

Die praetjes hebben klem,

Van hooren zeggen, en van leezen.

B A Z I L I U S

Van zyn leeven,
En wonderlyk bedryf, is korts een boek geschreeven,
Ik heb 't geleezen, en vond groote smaak daar in.

K A M A C H O

Wat is dat veur een boek? wat hyt 'et veur een zin?

B A Z I L I U S

Van vechten, en van slaan, en reuzen te verwinnen,
Jonkvrouwen by te staan, getroulyk te beminnen,
En hondert dingen meer, die hy noch daaglyks doet,
Het is een ridder van een groot verstand en moed,

K A M A C H O

Maer komt je hier ook om de bruiloft te verstooren?

B A Z I L I U S

Wat wisje wasjes, neen.

K A M A C H O.

Maer 'k wou wel graeg iens hooren,
Hoe 't jou al 'an staet, dat de bruid jou is ontvryt.

B A Z I L I U S

'k Hoop dat die swaarigheid zal slyten door den Tyd.
Ik wens u veel geluk, dewyl 't nu zo moet weezen.

K A M A C H O

Je bend bylo een borst uit duizend uitgeleezen.

Hou daer, daer is men hangd, 'k denk ummers dat je
't miend?

B A Z I L I U S

Voorzeeker; 'k hou u voor myn allerbeste vriend.

K A M A C H O

Kom meê te bruiloft, 'k zel je lekker doen trakteeren;
Gut Jonker, doet 'et,

B A Z I L I U S

'k Moet juist gaan by zeeke heeren.

K A M A C H O

Gut snaekje doet 'et,

B A Z I L I U S

Zo ik tyd vind zal ik 't doen.

K A M A C H O

Hadie dan, dat gaet naer myn liefftentje om een zoen

E L F D E T O O N E E L.

B A Z I L I U S alleen

O Hemel! zal die lompe boer erlangen,
 Een schoone maagd, wier aangenaam gezigt
 Myn noordstar is, myn eenig levens licht,
 En die ik dagt voor myne bruid te ontfangen,
 Quiteria, hoe vaak hebt gy beloofd.
 Met hand en mond; my nimmer te begeeven,
 Maar steeds met my in zoete min te leeven;
 Heeft dan het goud uw trouwe min verdooft?
 Neen 't was geveinst, gy doet my eeuwig treuren,
 'k Zink in een poel van jammer, en verdriet.
 'k Zal sterven; want my lust het leeven niet?
 Nu my 't bezit van u niet mag gebeuren.
 't Is ydel met myn zuchten, en geweën;
 Ik strooi vergeefs myn klagten voor de winden.
 Daar is geen trou ter waereld meer te vinden:
 Men mint om 't goud, 't geld is de liefde alleen.
 Men agt verstand, noch aangenaame zeden,
 Men vraagt naar konst, noch eêlheid van gemoed:
 Maar naar 't genot van schatten, geld, en goed;
 't Geld maakt een dwaas béhaag'lyk in zyn reden.
 Vaar wel, vaar wel, ô overschoone maagd!

Mogt

Mogt ik voor 't laatst van u dien troost verwerven,
 Dat gy bedenkt wat minnaar gy doet sterven;
 Een minnaar dien u eertyds heeft behaagt.
 Waar loop ik heen? Waar vliegen myn gedachten?
 Behaagde ik u? neen, gy behaagde my;
 Myn min was ernst: Maar de uwe veinzery,
 Ach! kon ik dit van u, van u, verwagten.
 Rampzaal'ge min, gy hebt my, laas! verleidt,
 Quiteria was voor my niet gebooren.
 O min! gy laat my in uw strikken smooren.
 Quiteria vaar wel in eeuwigheid.

TWAALFDE TOONEEL.

BAZILIUS. QUITERIA

QUITERIA

A Ch myn Bazilius, moet ik u noch aanschouwen?
 Leef, leef, myn heer.

BAZILIUS

Zyt gy 't ondankbaarste aller vrouwen?
 Hebt gy myn zuchten en myn klagten aangehoort?
 Of zyt gy doof voor my, die door de min versmoort?

QUITERIA

Myn lief!

BAZILIUS

Neen, swyg Cireen; gy zoud het vonnis geeven.
 Van mynen dood.

QUITERIA

Neen, leef.

BAZILIUS

'k Zal zonder u niet leven.

Bruid van Kamacho, neen, blyf, blyf, by uwe keur;
 Trouw met dien ryken gek, terwyl ik eenzaam treur:
 Maar denk in uwe vreugd, mat minnaar gy doet quynen.

QUITERIA

Ach lief, laat deze wolk van jaloezy verdwynen.

B 4

BA-

B A Z I L I U S

Wat jaloezy? gy treedt van daag met hem in d' echt?

Q U I T E R I A

't Zal nimmermeer gefchiën: 'k beminne u al te oprecht.

B A Z I L I U S

Hoe ver verfehilt uw hart, van 't geen ge u mond doet
spreeken.

Q U I T E R I A

'k Zal om Kamacho nooit myn troubeloften breeken;
Ik walg van zyne min.

B A Z I L I U S

Hoe zal ik dit verftaan?

Van daag neemt gy hem voor uw' man en huisvoogd aan,
't Is alles op de been, de boeren quinkeleeren,
De bruilofte is gereet.

Q U I T E R I A

Die vreugd kon wel verkeeren.

Ik zal Kamacho nooit aenneemen tot myn man.
Ik gaf hem nooit myn hart, gy zyt daar meeſter van.
Scherp uw vernuft, myn lief, en wilt een liſt bedenken,
Om ons van hem te ontflaan. doch zo 't myne eer zou
krenken,

Staa ik het nimmer toe.

B A Z I L I U S

De vlugt?

Q U I T E R I A

Die's vol gevaar.

B A Z I L I U S

'k Zal uw beſchermer zyn, we kunnen met malkaar
Naar Saragoſſe vliën,

Q U I T E R I A

Neen lief, die zaak komt duifter,
En ganſch ondoenlyk voor; ik krenk myne eer en
luifter

Indien ik 't onderneem.

B A Z I L I U S

Myn ſchoone zyt geruſt;

Het is noodzaaklyk, 'k zal u leiden waar 't u luſt!
En wat uw eer belangt, hoeft gy niet voor te ſchroomen:

Myn

Myn liefde staat geveft op deugd.

QUITERIA

'k Zie jemand koomen

Van verre door 't geboomt', kom gaan wy aan een kant.

TWEEDE BEDRIF.

EERSTE TOONEEL.

Meeſter JOCHEM alleen.

Puf nou poëetjes, 'k ben de baas van 't gantsche land!

Puf Saïamanka, met u alma akkademi.

Ik Meeſter Jochem, hoofdpoëet van ſante Remi,

In 't landſchap Mancha, maak myn rymen aanſtonds
weg.

Sonnetten in een uur. Zeg rederykers, zeg?

Wie zou 't my nadoen, en myn beſte reſerynen,
Wel hondert regels lang, (het zal wat wonders ſchynen)

Doe 'k in een halven dag: maar 'k heb natuur te baat,

Daar lope carpis, en quevédos geeft voor ſtaat,

Help ik er deur, ja 'k weet 'er fouten aan te wyzen;

Dat ik prys, zullen al de boeren met my pryzen.

Die my te vrind houdt, maak ik een volmaakt poëet.

Ik rym terwyl ik ſlaap, ik rym terwyl ik eet;

En op de brillekiek bedenck ik myn rondeelen.

't Is alles geeft, een aar moet uyt de boeken ſteelen;

Ik niet; ſchyt boeken, 'k heb de kunſt hier in myn kop,

Ik ben geheel doorwiekt van zuyver hengſte ſop;

Ja 'k ben poëet zelfs in myn moeders lyf gebooren.

He! hem! Kamacho! pfu, poep, hem, pfu, wilt
eens hooren.

T W E E D E T O O N E E L.

J O C H E M , K A M A C H O

K A M A C H O

W el miester Jochem, maek het kort, ik heb gien tyd.

J O C H E M

Wel hoe, so haastig; 'k denk je hebt na uitgevryt?

K A M A C H O

Maer zeker Jochem, 'k heb gien tyd om nou te praeten.

J O C H E M haald Papieren uit zyn zak.

Ik heb een bruilofst dicht.

K A M A C H O

Voor my? goet.

J O C H E M

Boven maten:

Maar twyffelje?

K A M A C H O

'k Vraag niet of 't goet is, 'k weet 'et wel:

Maar 'k heb nou juist gien tyd.

J O C H E M

't Is maar van vyfthalf vel.

Ik bidje hoor.

K A M A C H O

Ei broer.

J O C H E M

'k Zal 't gaauw eens voor je leezen.

K A M A C H O

Dat hiele dicht? gans bloed, wel dat ken nou niet weezen:

Ik moet de bruid eens.....

J O C H E M

Hoor een regel acht of tien:

't Begin is wonderlyk.

K A M A C H O

Lees op, als 't moet geschieden.

J O C H E M

't Moet eerst gekorrigeert: want ziet zen leeven is
Een dicht terstond niet goed, dat eerst geschreven is.

KA

KAMACHO

Wel wat bruit my dat; ei, ik bidje, gaauw begint.

JOCHEM

Ik weet wel dat uw bruid de poëzy bemint.

KAMACHO

De duvel moet de vent met zyn gedichten haelen.

JOCHEM

De duvel zou myn daar niet heel veel voor betaelen,

Hy is bruigom niet.

KAMACHO

'k Wil hier niet langer staen,

Myn Bruid die is niet in.....

JOCHEM

Wagt, wagt zo vang ik aan.

Hy leeft

Een zeker bruilofs dicht, ter eeren van d'eerzaamen

En zeer diskreeten en tot veele ding' bequaamen

Kamacho, zeer geleerd gelyk een Kikero.

De zoon van Guurtje Pens, en Krelis Knuppelstro.

Die nu de bruigom is, met 't sierfel aller maagden,

De pronk van Remi, die aan yder een behaagden,

Quiteria genaamt, getreden in de trou,

In 't Jaar van emme, de, ce, ikze.....

KAMACHO

'k Bidje, vou

't Gedicht maer aanstonds op, 't wonger wel verzonnen,

't Is mooy 'erymt, hadie.

JOCHEM

Wel 'k heb nog niet begonnen,

Dat was het hoofd nog maar.

KAMACHO

Och waer je al 'an de staert.

JOCHEM

Het dicht dat is gemaakt puur ofje een keuning waart.

Je hebt 'er in van al de Goden, en Goddinnen,

Van keizers, keuningen, van harders, harderinnen,

Gut kereltje, je zult staan kyken als piet snot.

KAMACHO

Heb jy nou al 'edaan? Is dut nou 't end en 't slot?

JOC-

J O C H E M

Wel neen, 't begin zal ik je datelyk doen hooren.

K A M A C H O.

Ik word fchier aêrs, van al dat talmen 'an myn ooren.

J O C H E M

Indien je kennis had van de eedle poezy...

K A M A C H O

Swyg, swyg, 't is dubbeld gek, mal en poejeet daar by
Te zyn, hadie.

J O C H E M

Neen blyf, nu zal ik aanstonds leezen.

K A M A C H O

Wel talmt dan niet te lang,

J O C H E M

't En hoeft niet veel gepreezen.

Het pryst zig zelfs genoeg.

K A M A C H O

De duvel hael de vent.

J O C H E M

Patientie is goet kruid.

K A M A C H O

Dat 's wel, maek maar een end.

Hy leeft

Hier kom ik by zyn ekfelentie,
 Die trouwen zal het mooyste menſie,
 Van wonderlyke konſt, en ſcientie,
 Bevalligheid, en eloquentie,
 'k Doe u by dezen advertentie,
 Maar geef een weinigje ſilentie,
 Dan ſult gy hooren een inventie,
 Van elken regel een ſententie.....

K A M A C H O

Waar haelt de gek, dien brui quae woorden tog van daen?

J O C H E M

Dat draaft eerſt, hee?

K A M A C H O

Ja hongt noch kat ſou 't niet verſtaen.

Hy leeft.

Apollo, Venus, Mars, Vulkanus,
 Leo, Silveſter, Adrianus,

Jupyn, Mercurius, Sileën,
 Haal water voor me uit Hipokreen:
 Dan zal ik drie voet hooger stappen,
 En uit een ander vaatje tappen,
 Als eer Homerus heeft gedaan,
 En Nazo, Maro, of Lukaan:
 Dan zal ik van de negen Muizen,
 Myn veerzen fyntjes laten pluizen.....

KAMACHO

Ik ken dat volk niet, 'k heb er niet een van 'enood.

JOCHEM

Wel dat's gien wonder, want zy zyn nu al lang dood.

KAMACHO

Hoe dood! je zegt nochtans ze moeten water haelen?

JOCHEM

Dat's op zyn groot poëts, o, kond gy vreemde taelen,
 Dan zoud gy

KAMACHO

Hou maer op, ik heb 'et wel 'evat.

JOCHEM

Hoor dan aandachtig: want dit is nog beter blad.

Hy leeft

In de allerouste landkronyken,
 Staat van geen paar dit paars gelyken,
 Want Hector, en Andromache,
 En Minos, met Pasiphaë,
 Noch Echo, met haar lief Narcissus,
 Penelope, en Vorst Uliflus.

KAMACHO

Hou op, hou op, myn kop wordt van dit talmen zeer.
 Nog meerder naemen?

JOCHEM

Ja, he, broer lief, tienmaal meer,

'k Begin nou eerst.

KAMACHO

Maer zeg waer toe die quaeje naemen?

JOCHEM

Dat is de sjeu van 't dicht.

KAMACHO

Ja wel sie daer, 'k verstaeme
Op die quae woorden niet, die mostender maer uit.

JOCHEM

Uit? uit? uit? Wel dan was myn heel gedicht verbruit.

KAMACHO

Wel Miester Jochem brui je altyd de goeje menschen
Met Bruiloftsdichten?

JOCHEM

Ho! zo schoon als je ooit zou wenschen.

Hy leeft

Merkurius, Venus, Luna, Sol.

Mars, Jupiter, Saturn.....

KAMACHO

Hou op men kop word dol,
Ik ken dat volk tog niet.

JOCHEM

't Zyn zeven dwaalplaneeten.

KAMACHO

Jou harsens lyken ook te dwaelen.

JOCHEM

Wel te weeten.

Hy leeft

Solon, Chilo, Pittacus,

Thales, en Cleobulus,

Bias en Periander,

Maeken net de zevenster.

KAMACHO

Wel Miester Jochem, 't schortje zeker 'an't verstand.

JOCHEM

De zeven wyzen van 't vermaarde griekenland.

Kamacho vatje 't, zeg?

KAMACHO

Wel neen ik by men zoolen.

JOCHEM

Wel dan van veurne of 'an.

KAMACHO

Ik stae op hiete koolen,

'k Mot na men bruid, ik wil hier nou niet langer staen.

JOC

JOCHEM

Hoor eerst dit liedje, dan zal ik je laten gaan.

Hy zingt.

Hoor toe Jongmans ik zal verklaaren,
Tot lof van die hier 't zaam vergaaren,
Hoe datter nu trouwt een Jongman fyn,
Al met een soetelyk maagdelyn.

Je meugt de bruid ter deeg bekyken,
Men vind geen schoonheid haars gelyken,
Ja soekter vry heel de wereld deur,
Daar isser geen een zo blank van kleur.

Ze is wit van hals, ze is wit van tanden.
Ze is wit van troni, wit van handen,
Ja soekter vry over 't heele lys,
Het isser het allerblankste wyf,

KAMACHO

Wel keerel, zou een aër heur lichaam visenteeren?

JOCHEM

't Komt zo in 't rym te pas.

KAMACHO

Ik zou dat niet begeeren.

Hy zingt.

De Bruigom is een kittig haantje,
Och, och, hy liet zo menig traantje,
Om datter het meisje zo lang sweeg,
Eer hy 'er het lieve Jawoord kreeg!

Hy riep myn uil, myn lief, myn schaapje,
Daer is de pap, nou zeg eens, gaapje?
Zy riep'er, loop heen, jou malle bloed,
Jy weet'er niet wat de kei jou doet.

KAMACHO

Heb ik de kei? de kei? de kei? wel seldremment

JOCHEM

't Komt zo in 't rym te pas.

KAMACHO

'k Loof dat je simpel bent.

Hy

Hy zingt.

Toen heeft hy haar een ring gegeven,
 En sprak myn ziel, myn troost, myn leeven,
 Ik bender verliefd, myn smoddermuil,
 Daar isser myn trouw, myn aapje, myn uil.

K A M A C H O

Wat zegje? myn aapje? een uil? dat zey ik nooit in 't
 vryen.

J O C H E M

't Komt zo in 't rym te pas.

K A M A C H O

De droes 't is niet te lyên

Hy zingt.

Toen kon de Meid niet langer swygen,
 Haar hembje sleepte in het nygen,
 Zy zeider nou zelje zyn myn man,
 Om datjer zo aardig vryen kan.

K A M A C H O

Heur hembd dat sleepte niet; ze hyt niet iens 'eneegen.

J O C H E M

't Komt zo in 't rym te pas.

K A M A C H O

Dat rym is niet ter deegten

Hy zingt.

Hy zey ik dankje lieve mensje,
 Nu had ik nog wel een klein wensje,
 Je weeter wel wat ik zeggen wil moer,
 Myn trekkebekje, myn duifje, myn hoer.

K A M A C H O

Hoer? hoer? 't Is een pasquil, hoe durfje 't doen zeg op

J O C H E M

't Komt zo in 't rym te pas.

B A M A C H O

Stokslaagen op je kop.

J O C H E M

't Komt zo in 't rym te pas.

K A M A C H O geeft hem slagen

Daar beest, dat's veur je rymen

't Komt ook in 't rym te pas.

J O C

JOCHEM nedervallenderoep

Help! help! Ik zal beswymen!

DERDE TOONEEL.

DONQUICHOT, SANCHE, JOCHEM

DONQUICHOT

'kHOOR ergens roepen, 't is voorzeker om myn hulp.

SANCHE

'Et zyn weer tovenaers, 'k kruip liever in myn schulp:

'Et heugme nog van flus, dat dikhout zaegtme planken.

'k Mag keuning Harfepan, wel veur men leeven dan-

ken,

Hy hyt ongs braef 'credt.

JOCHEM

Ei my! dit is myn loon!

SANCHE

Daer is een keerel.

DONQUICHOT. tegen Jochem

Riep gy strak om hulp, myn zoon?

Verhaalme uw' avontuur, myn arm zal u beschermen.

JOCHEM

Och ja, ik riep op hulp.

DONQUICHOT

'k Moet me over u erbermen!

Wie is uw' vyand, is 't die schelmse tovenaer,

In schyn van Splendor?

JOCHEM

Neen.

DONQUICHOT

In 't uiterste gevaar,

Zal ik met dezen arm den reus zyn kop afhouwen,

Dien u geweld deet.

JOCHEM

Dat je 'em maar wat afkon touwen,

Dat ging nog zo wat heen: de kop af is te veel.

C

DON-

Zeg, is 't een reus of niet?

JOCHEM

Wel neen het, by myn keel,
'k Heb nooit geen reus gezien, want hier in deze lan-
den

Zyn nu geen reuzen meer.

DONQUICHOT

Wie dorst u dan aanranden?
Was 't dan een ridder, of een schildknaap?

JOCHEM

Neen, myn heer,
Het was een boer.

SANCHE

Een boer! Ja wel, ik zeg niet meer.
Wel maetje, laet je jou van boeren overbluffen?
Van boeren? foei, 't is schand, daer moestje niet voor
suffen.

JOCHEM

'k Hou niet van vechten: 'k ga grag heel huids naer myn
bed.

SANCHE

Konfrater, daer 's myn hangt, ik ook, jy lyktme net.

DONQUICHOT

Hoe heet de boer, die u zo even heeft geslaagen?

JOCHEM

De boer? Kamacho.

SANCHE.

Ho! je hoeft niet meer te vraegen,
Dat is die tovenaer, die ons op knuppelfop
Te bruiloft hyt 'enoot; wel langs, 'k voel nog men
kop,

Men gat, men rug, men hals, men armen, en men
beenen;

Die tovenaer is jou voorzeeker ook verscheenen.

JOCHEM

Neen, 't is geen tovenaer: ik ken hem al te wel.

SANCHE

Ja wel een tovenaer; bezie maer iens men vel,

Dat

Dat hy me flusjes, schoon 't me in 't allerminst niet
jeukte,

Maer puur uit kortswil, al zo murf als stokvis beukte.

JO CHEM

Neen, 't is geen tovenaer; Kamacho hiet de schelm.

S ANCHE

Kamacho Knuppelstroot, hy draegt een' swarten helm.

JO CHEM

Ja 't is de zelfde.

S ANCHE

Dat 's een tovenaer, dat 's zeker.

JO CHEM

Is hy een tovenaer?

S ANCHE

Ik bidje vrindje, spreek 'er

Toch nou niet meer van, 't is een toov'naer in zyn
hart.

JO CHEM

Dan is 't geen wonder dat ik strak zo was verwart:

Die tovenaer gelek den bruijom op een haartje.

S ANCHE

Dat doen die boeven, ho, dat keunenze...

JO CHEM

Wat hebbenze daar aan?

Zeg vaartje,

S ANCHE,

Ze hebben 't miest 'emunt

Op ons; gien tovenaer, die ons gien quaed en gunt

DONQUICHOT tegen JOCHEM

Heer ridder, zeg my eens hoe dat we 't zullen maa-
ken,

Zyn hier omtrent ook drie van de allerbeste draaken,

Om met een snelligheid te vlieden door de lugt?

S ANCHE

Op draaken ryen? neen, ik hou niet van zo 'n klugt

Ik quam myn wyf wel t'uis in honderd duizend stuk-
ken;

Elk op een ezel, dat is veilig, dat zou lukken.

Ik wil op draaken, en serpentes ryden, swygt,
Ik zal my wreeken op dien tov'naar.

SANCHE

Ja waer krygt

En zoektmen nou zo gaeuw die draeken, en serpentes?

DONQUICHOT

Wel waar kreegse Amadis van Gaulen? Rui van Trenten,

De ridder van het Schaep, de ridder Palmeryn,
Reinoud van Montelbaan, Oerfen en Valentyn
En duizend ridders, zeg?

SANCHE

Wel dat kan ik niet raeden.

DONQUICHOT

Dan moet ge boeken van de ridderschap doorblaaden:
Daar vindt men 't zonneklaar. De ridder van het Lam,
Reedt eens in een gewest, daar hy in 't kort vernam
Een' ouden gryzaard, in de groente, by de zoomen
Der vlietende rivier, wier zil're waterstroomen
Besproeiden met haar vogt het omgelegen veld;
De gryzaard was verblydt, en sprak, zyt welkom held,
Ik heb u hier verwagt met smart veel honderd jaaren
Om dezen avontuur voor uwen arm te spaaren.
Zy traden in een boot, doch zonder riem noch roer.
De boot die sneller als een schim, van d'oever voer.
Was in een uur met hen al digt by tartaryen,
Daar barstente op een' klip, onmooglyk te vermyen
En zonken in de zee tot onder op den grond,
Alwaar een schoon kasteel van diamanten stondt.
De gryfaard sprak, wel aan, rep nu uw' dappre hand-

den,

Bestorm dit hoog kasteel, en wild den reus aanranden
Die door de tovery een jonkvrouw heeft gerooft.

In 't kort hy heeft den reus terstond den kop geklooft
De jonkvrouw weêr verlost, gebragt in haare woonst
In 't ryk van Kalikoet; daar was haar' vader, Konin

D

Dewelke uit dankbaarheid, om zulken grooten trouw,
De maagd den ridder schonk tot bruid, en echte Vrouw.

SANCHE

Een schoonder avontuur, 't moet nou een slegte tyd
zyn,

Dat ons dat niet gebeurt, of zou men 't hagje quyt zyn?

JOCHEM

Myn heer heeft groot verstand, na 'k merk van poëzy?

SANCHE

Men heer? ja op een prik zyn metten, en gety.

DONQUICHOT

Ja de eed'le poëzy is waardig te beminnen,

Ze leidt den geest om hoog, brengt speelend wysheid bin-
nen,

Ze is 't vuur der Reën, een bron die heilzaam water
geeft,

Die uit natuur alleen haar zuiv're oorsprong heeft,

Die opgepronkt door konst, de zinnen weet te stree-
len,

En kan den vorsten raad, al speelend' mede deelen.

SANCHE

Is dan 't pouweetschap, meer as 't gouverneurschap?
maek

Men dan pouweet, wie weet hoe hoog ik dan wel rack!

JOCHEM tegen Donquichot

Gy schynt een Mars in moed, een Cicero in 't spree-
ken,

Een Kato in verstand.

SANCHE tegen Jochem

Ik bidje, laat dat steeken:

Hy's geen ciroop, noch ook geen kat-oor, beste maet;

Neen, neen, byloo, men heer, hy staet daer, daer hy
staet,

Hy zou zen kaes en brood, van niemand laeten vreeten,

Praet wat je wilt, hy zel'er altyd meê van weeten.

'k Wed as je, 'k zeg niet meer... Nou dat 's tot daer en
toe,

De kalven balken al zo mak'lyk as de koe;

Ik moet je lui hier iens een sprookje van vertellen.

D O N Q U I C H O T

Is 't hier nu tyd om van je sprookjes te staan lellen?

Gaa, zoek de draaken op.

S A N C H E

Ik ben Hier niet bekend:

Zeg ons iens langsje, 'k loof dat jy hier burger bent?
Weunt hier een man in 't durp die draaken wil verhuu-
ren;

Wat geeftmen in een dag?

J O C H E M

Wel dat zyn wongd're kuuren,

Dat is een raare vraag, 't lykt zeker wel van 't mal.

S A N C H E

Neen 'k mien 'et, houdmen hier gien draekjes op 'et stal?
Men heer zou as een schim mit ons de lucht deur vlie-
gen;

Ei hael een draek drie vier, ei zeker, zonder liegen.

D O N Q U I C H O T tegen Jochem

Heer ridder, in der daad ik was u zeer verplicht,

Als 't u liefde dat.....

Jochem Kamacho ziende loopt weg.

VIERDE TOONEEL.

D O N Q U I C H O T, S A N C H E, K A M A C H O,

D O N Q U I C H O T tegen Sanche.

H O E, schemert my 't gezicht?

S A N C H E

Wel neen, dag hofstée, zie je 'em ginder dan niet
loopen?

'k Loof dat hy draaken zel gaan huuren, of gaen koo-
pen.

Maer al gezien, waerom 't poetje liep, men heer,
Pas op de veter, 'k zel terwyl zo wat van veer
Kourasie roepen.

SAN-

SANCHE klimt op een' boom

KAMACHO

„ Wel, wie hyt zen leeve daegen,

„ De bruid is op een hongt, terwyl ik me liet plaegen,

„ Van ridder dronkezot, en toen van die pou weet,

„ Mit dat verzoord gedicht; daer 's niemand niet die weet

„ Waer dat de bruid....

DONQUICHOT trekt zyn fabel

Staa vast; ô hoofd der tovenaaren.

SANCHE nyt een boom

Koeratie, nou, men heer!

KAMACHO

Och, wilje wat bedaeren.

SANCHE

Nou is hy in de knip, want zingt de schelm nou fyn?

DONQUICHOT

Sta schelm!

KAMACHO knielende

Och! riddertje, wild me genadig zyn!

DONQUICHOT

Verrader!

KAMACHO

Och! och! och!

SANCHE

Slae dood maer.

KAMACHO

Laet me leeven!

SANCHE

't Is maer een tovenaer, daer is niet aen bedreeven.

DONQUICHOT

Staa vast!

KAMACHO

Och! och!

SANCHE

Men heer, slae eyeren in de pan,

Daer kommen metter tyd maer quaeje kuikens van

KAMACHO

Genae! genae!

DONQUICHOT

Wel aan, indien m' u liet passeeren,

Zoudt gy me wel voldoen in 't geen ik zou begeeren,
KAMACHO

Ja graeg, men heer.

DONQUICHOT

Dan zult ge u naar Tobozo spoên:
Gy hebt met vliegen maar een uur of twee van doen.

KAMACHO

Heel naer Tobozo, fleur, dat is wel veertien uren;
Je miend twee daegen.

DONQUICHOT

Neen, dat kan zo lang niet duuren
Met vliegen; tovenaars doen gaauw zo 'n kleine weg.

KAMACHO

Ik bin gien tovenaer, geloofme dat 'k 'et zeg!
Ik ken niet vliegen!

SANCHE

Kyk, hoe kan die fiel hem houwen;
Slae dood, men heer, slae dood, hy mogt ons weer wat
brouwen.

DONQUICHOT

Vlieg, vlieg, en komt weërom; of 'k sweer u by de goôn,
Dat gy zult sterven; ja al waart ge by den troon
Van Pluto, 'k zal u daar opzoeken en vernielen:
Deez arm verbreekt de magt van tovenaars, en fielen.
Vlieg, zeg ik.

KAMACHO

In één uur ken dat onmooglyk zyn,
't Is veertien uren veer.

SANCHE

Ik voel nog van de pyn.
Slae dood, myn heer, slae dood.

DONQUICHOT met een verwoedheid

Wel aan!

KAMACHO

Ik zel dan vliegen!

Ik zel dan vliegen!

DONQUICHOT

Ik zoud u...

Schelm, gy moest ons niet bedriegen.

KA-

KAMACHO

"k Vlieg terftond, hadie.

DONQUICHOT

Hem! kaerel, hem!

Waar loopt ge heen?

KAMACHO

„Och! och! wat bin ik in de klem.

DONQUICHOT

Waar wilt ge heene?

KAMACHO

Naer Tobozo.

DONQUICHOT

Wat voor parten,

Wat zoudt ge'er doen?

SANCHE

Wel, om een witte mit een fwarten;

Niet anders als zyn gat te veegen 'an de poort.

KAMACHO

'k Zel al doen wat je wilt, Sinjeur, weest niet verfloort.

DONQUICHOT

Gy zult Dulcinea eerbiediglyk begroeten,
 En kuffchen, als een slaaf, demoedig haare voeten,
 En zeggen: schoonste vrouw, ik ben in 't open veld
 Verwonnen, door den arm van uw' bedroefden held,
 Die 't náare woud vervult, met zyn verliefde klagten:
 Om dat gy hem gestaag verbant uit uw' gedachten.
 Zeg dat haar ridder van de droevige figuur,
 Met groote smart verlangt naar dat gelukkig uur,
 Wanneer hy in 't paleis haar schoonheid zal aanschouwen.

SANCHE

En vraag 'er, wanneer dat ze t' zaemen zullen trouwen?

DONQUICHOT

Zwyg rekel.

SANCHE

Mondje toe, je hebt al weer verbeurt.

Verhaal haar, hoe gy ziet dat haaren ridder treurt;
 Bid dat het haar believe een lettertje te zenden;
 Tot balfem voor myn quaal, en troost in myne elen-
 den,

Wel aan, vlieg nu maar op; 'k verwagt van u terstond,
 Een heylzaame artseny, voor myne minnewond.

SANCHE

Zeg tovenaertje, heb je zukken mallemoni,
 Om dat te onthouwen? 't is begut een hiele stori,
 Ei, zeg je les eens op.

DONQUICHOT

Zeg hebt ge my verstaan?

KAMACHO

Ja, 'k moet in één uur tyds heel naer Tobozo gaen,
 Om 'an de voeten van... van... van een' slaef te leggen;
 En daer moet ik dan van een zEEK're balfem zeggen;
 En van een droevige figuur of zulken brui;
 En dan hoe dat ik ben verwonnen van je lui.

SANCHE

Dat is een keerel van mall'mori; wie zou 't denken?
 Maer apprepo; de helst van al wat ze 'an jou scken-
 ken.

Behalven slaegen?

KAMACHO

Ja.

VYFDE TOONEEL.

KAMACHO alleen.

Die ridder lykt wel mal;
 De knecht niet minder; 't is een wongerlyk geval;
 Ik was een tovenaer; ik zocht heur te bedriegen;
 En 'k moest in een uur tyds heel naer Tobozo vliegen;
 't Is volk uyt 't dolhuis die mischien zyn los 'erackt.
 't Is wonger dat 't geregt hier van gien werk en maekt.
 Toen zy me de eerste rais ontmoete, leek 't wel scheeren.

Maer

Maer 't zyn puur gekken.

SESDE TOONEEL.

BAZILIUS, QUITERIA

BAZILIUS,

Lief, wat zoudt gy meer begeeren?

QUITERIA

Ach lief, die vlucht, die vlucht, spelt niet als ongeval,
Ik staa geheel bedeeft, ik weet niet niet wat ik zal
Of moet beginnen, ach!

BAZILIUS.

Geen zuchten, noch geen traanen,

Zyn magtig ons den weg tot onze rust te baanen:

Onnutte zorgen, zyn geen midd'len om te ontvlien

Dat uiterste gevaar, 't geen wy voor oogen zien.

Wy hebben weinig tyd; ik bid wild u verkloeken.

QUITERIA

Hoe zoud' myn vader dees ligtvvaardigheid vervloeken?

My dunkt hy klaagt alreets, helaas, myn eenig kind,

Zo eerbaar opgevoedt, zo teer van my bemint,

Heeft teffenseer en tucht, en deugd, geheel verlaaten.

Hoe zou de gryze Man, die my zo mint, my haaten;

En steeds aanmerken als een schandvlek van 't geslacht.

BAZILIUS

Uw vader neemt op stam, noch afkomst, zelfs geen agt:

Vermits hy my belooft, en dierbaar heeft gefwooren,

Dat hy geen bruijom had voor u, als my, verkooren,

Hy heeft Kamacho nu in myne plaats gestelt,

Niet anders als uit zucht tot dat vervloekte geld:

Op myn gedrag, of stam, weet hy het minst te zeggen;

Bemerk, en oordeel dan, hoe onze zaaken leggen,

Gy zyt onschuldig, hy alleen, hy heeft de schuld;

Is

Is hy in 't eerst verstoort, de tyd geev' hem geduld.

Q U I T E R I A

Zyn schuld en kan myn schande in 't allerminste afwasfchen.

B A Z I L I U S

Kom, vlugten wy, myn lief! 't istyd, eer ze ons verrasfen.

Q U I T E R I A

De min raadt dat ik vlugt, en de eer raadt dat ik blyf.

BAZILIUS. Hier word en zy van Leontius en de Pastoor beluifert

Beminnelyke vrouw, helaas! wat blyft gy styf
In 't opzet van uwe eer, bedenk, bedenk u nader;
Is dan uw' minnaar, u niet meerder als uw' vader
Zo gy hem waarlyk mint? 't verbond van man, en vrouw,
Eifcht dat men de oud'ren moet....

Q U I T E R I A

Ik voel myn hart vol rouw,
De fchaamte heeft reeds myn genegenheid verwonnen,
Neen, myn Bazilius, hier diende yts meer verzonnen:
Het vluchten quetst myn eer, ik kies veel eer den dood.

B A Z I L I U S

Die eer, die eer, stelt ons voor veel gevaaren bloot.
Vaar wel dan fchoone! wyl gy de eer stelt boven 't minnen.

Q U I T E R I A

Ach! myn Bazilius, ach! wat wild gy beginnen?

B A Z I L I U S

Myn dagen korten, met myn rampen, en verdriet.

Q U I T E R I A

Neen, neen, myn waarde Vrind, indien gy my verliet,
Moest ik van daag in dat gehaate huw'lyk treden,
'k Verlaat dan door de nood de kinderpligt, te vreedn,
Om u te volgen, daar de hemel ons geleidt.

Z E V E N D E T O O N E E L.

LEONTIUS, PASTOOR, BAZILIUS, QUITERIA

L E O N T I U S

O Ntaarde dochter, die de schaamte en eerbaarheid,
 Uw' vader, en geslacht, al teffens wilt ontvluchten.
 Zyn dit uw' deugden? zeg, zyn dit die schoone vrugten,
 Die ik verwagte, van een dochter, opgevoedt
 Door zulken moeder, die zoo deugdsam van gemoed,
 Als wys en eerbaar was? ach! kan het mooglyk wezen!
 Maar 't is uw schuld niet, neen, 'k had van u niet te
 vreezen,

Bazilius alleen, is d'oorzaak van dat stuk.
 Verleider van myn kind, ô oorzaak van myn' druk;
 Zeg, zeg, wat porde u aan, die misdaad te beginnen?

B A Z I L I U S

De zuivre minnedrift, is meester van myn zinnen.

L E O N T I U S

Hoe, uwe min, myn heer? Uw min komt veel te laat,
 Zy is eens anders bruid. ô nooitgehoorde daad!
 Dees linker, wil een bruid van haaren bruijom roo-
 ven.

Neen, kaalen edelman, vertrek, gy wordt verschoo-
 ven.

B A Z I L I U S

Dewyl gy' my dus' sard, neem dan niet qualyk af,
 Al loopt myn moed wat hoog: gy handeld my zo straf,
 Dat ik gedwongen ben, uw valsheid aan te wyzen;
 Zo groot een valsheid, dat elk een, u zal mispryzen,
 'k Zeg dan het is myn bruid, die gy my nu ontroof:
 Gy weet dat gy my zelfs uw dochter hebt beloofd,
 Ik heb gelegenheid door u alleen gekreegen,
 Om haar te dienen; en gy schein my zoo genegen,
 Dat gy geen ogenblik kont rusten zonder my,

Nu

Nu neemt gy, 't geen ge eerit gaaft; is dit geen ſchelmery?

LEONTIUS

Gy waart uit reizen, 'k dagt dat gy nooit weerzoudt keeren.

BAZILIUS

Die uitvlucht is te kaal; dat kon myn zaak niet deeren.

Waart gy een man van woord, 't was voor een korten tyd,

Maar hier in toond gy klaar, van welken aard gy zyt.

Het was voor my in 't eerſt onnooglyk te bedenken,

Wat u aanporde, om zulk een waardig pand te ſchenken,

Aan zulken lompen bloed, Kamacho, die niets weet!

Als van zyn boere werk, daar hy zyn tyd mee flect.

Maar toen ik hoorde van zyne aangeërfde ſchatten,

Kon ik de reden heel gemakkelyk bevatten:

't Is u 't om geld te doen, het goud heeft u verblindt:

Daarom verraadt gy my, u zelve, en uw kind.

Waart gy haar vader niet, en grys, en oud van daagen,

'k Zou met het punt van myn rapier, u reden vraagen,

Van zulken grooten hoon.

LEONTIUS

Myn heer; het is my leet,

't Beken ik had heel graag myn kind aan u beſteedt,

Maar 'k zag 't wat dieper in, liet ik haar met u trouwen,

Ik wiſt geen middel om u beyde te onderhouden.

BAZILIUS

Een man van dapperheid, geleerdheid, en vernuſt,

Vindt middelen genoeg, terwyl een bloodaard fuſt,

En een onweetende, geen raad vind voor zyn plaagen;

Een moedelooze kan geen ongeluk verdraagen,

Het geen een moedige braaf onder de oogen ziet.

LEONTIUS

De moed ontbloot van geld, agt al de waereld niet.

BAZILIUS

De moed, en deugd, word ſteets geagt by alle wyzen.

LEONTIUS

Het geld maakt gekken wys, die geld heeft, hoort men pryzen.

BAZILIUS

Een wys, en dapper man, zal leeven na zyn' dood.

LEONTIUS

Dat geeft zyn huisgezin wel eer, maar zelden brood.

BAZILIUS

De wysheid steld geen roem in geld, maar veel te weten.

LEONTIUS

De wetenschap is goed, indien me 'er van kon eeten.

BAZILIUS

Ik vrees nooit voor gebrek, ik voeg my naar myn' staat.

LEONTIUS

Dat's voor u zelve goed, maar voor myn dochter quaad

BAZILIUS

Indien Kamacho eens zyn schatten moest verliezen.

Wat wetenschap zou hy tot onderhoud verkiezen

Voor hem en 't huisgezin? niet anders als den ploeg.

LEONTIUS

't Kan niet geschieden, hy heeft geld en goed genoeg.

BAZILIUS

Het oorlog, het bedrog, en duizend ongelukken,

Zyn magtig hem zyn geld (hoe hoog gy 't agt) te ont-
rukken.

LEONTIUS

Plyt voor de wetenschap, die gy zo zeer bemint;

Myn kind word u ontzeit, de rykdom overwint.

BAZILIUS

Zo is hier dan voor my geen gunst van u te hoopen?

PASTOOR

Bazilius, de zaak is nu te veer verlopen.

BAZILIUS

Wat bitter vonnis, hoor ik, laas! uit uwcn mond

PASTOOR

't Is alles nu gereed gemaakt, tot 't echtverbond;

Maar stel u hart gerust, hoop op des hemels zegen,

Gyzult gelukkig zyn, en kont door and're wegen;

Als

Als door dit huwelyk, eerlang tot eenen staat
Geraaken, die deez trouw in glans te boven gaat.

B A Z I L I U S

Leontius, gy zult uwe eeden dan verbreeken?

Ach! waar is grooter smaad, en ontrouw, ooit geblee-
ken?

Vaar wel dan, waarde lief!

Q U I T E R I A

Ach! myn Bazilius!

B A Z I L I U S

Vaar wel voor eeuwig, met deeze allerlaatste kus.

A C H T S T E T O O N E E L .

KAMACHO, LEONTIUS, PASTOOR, QUITERIA

K A M A C H O

WEl suikerdoosje, wel myn flokkertje, gans wong-
den,

Wet heb ik jou 'ezogt, eer ik jou heb 'evonden.

Hoe binje zo bedroeft, myn zoete lieve maaid?

Och, myn kokkinje baerd! ik bidje, zeper, graait

Tog nou niet meer, maer laet ongs liever iensjes dang-
fen.

Gut schoonvaer, dat je 't wist, ik heb zo veel te schrang-
fen,

Al hadje nou genooit, 'et leger van Dikdalf

Mit al de soljers, 'k wed ze vraeten 't nog niet half,

Dat ik 'eriet heb.

L E O N T I U S

Ja, ik wil u wel gelooven.

K A M A C H O

Gut schoonvaer, hadje maer iens an de veest 'efnooven.

't Gebraed is ondieft murf, 'et smelt puur in je mongt.

Kom gaenwe, proefiens van men starken ouwen hongd.

DERDE BEDRYF.

EERSTE TOONEEL.

SANCHE alleen.

IK heb daer dat ik swiet gelooopen, om die draeken,
 En nog niet op 'edaen. hoe zel ik 'er 'anraeken?
 De boeren vraegen me, waratjes, of ik 't mien,
 Ze hebben nooit gien draek in 't hiele durp 'ezien;
 Maer 't is dat malle volk ook nog al toe te geeven,
 Ze zyn niet wyzer. ik wil langer zo niet leeven:
 Zo'n honger lyên, en waer dat men gaet, of staet,
 't Is zo vol tovenaers, en reuzen, puur as zaed,
 Dat ik myn gat niet voor 'er slaegen weet te bergen,
 Maer 't is men heer zyn schuld, die doet 'er niet as tergen!

TWEDE TOONEEL.

VETLASOEPPE, SANCHE.

HA! monfieur, praatje wat? Je suis vôt Serviteur.

SANCHE

„'k Loof vast die keerel speult hier voor ambassadeur
 „Van al de tovenaers!

VETLASOEPPE

Pardonne moy, mon 'eere.

Zou jou wel inklineer, pour moy, de spit te keere?

SANCHE

„Och! och! die toov'naer, wil me steeken 'an een spit.

VETLASOEPPE

Zezel de kelt 'eb, en daar by kernaklyk zit.

SANCHE

Ja, 't is heel maklyk, aen een braedspit, gaer te braeden.

VETLASOEPPE.

Nou, wil ze 't doen, of niet?

SANCHE

Ik vind 'et niet geraeden.

VETLASOEPPE.

Ze wil niet bid, en keef jou nok de kelte toe.

D

Ze

Zeken wel and're kryk.

SANCHE

Voor geld te braeden, hoe,

Wie pikken zou dat doen?

VETLASOEPE

Ha, monsieur Vetlasoepe,

Die kryk de boere jong, met kompanie en troepe,
Zo veul 'um maar wil heb.

SANCHE

Hoe, om aen 't spit te braên?

VETLASOEPE hem by de mouw vattende

Oui Monsieur, allons.

SANCHE

Neen, neen, dat zel niet gaen.

VETLASOEPE

Ze zel je buik nok fol met hoendre stop, en snippen.

SANCHE

„Wat raed, 'och laecie! om dien tovenaer te ontslippen?

„Hy wil me aen 't spit braên, en myn buik mithoendervleis

„En snippen stoppen, en dan vreet ie me ook wel reis.

VETLASOEPE

Ze zel een kuld verdien, aan 't spit, mon kammerade:
Ze eb jou nou juist van doen.

DERDE TOONEEL.

DONQUICHOT, SANCHE, VETLASOEPE.

SANCHE

't Is goed, dat jou genade

Hier juist op 't mat komt.

DONQUICHOT

Is hier dan alweer verschil?

SANCHE

Niet anders, als dat hy me aen 't braedspit stecken wil,
En vreeten me dan op. een kompny van boeren,
Daar kookt hy huspot van (hy weetze raer te loeren)
En boere jongen 'an het spit gebraên, heel gaer;
Is klokspys voor 'em.

DON

DONQUICHOT

Ho! dan is 't een tovenaer.

Spreek op wie zyt gy, hé?

VETLASOEPPE

Ze is monsieur Verlasoepe,

Un kokke fan frankryk, ze kommandeer de troepe

Fan koks, en kraule. ha! ze kan zo skoon lardeer;

Ze 'eb selver pour la roy, de fleis kefrikasseer;

Ze 'eb overal 'kereis, 'keweest in allemagne,

En flandre, en hollandois, en angleterre, en spangne.

SANCHE

Ken jy die parlevink wel half verstaen? ik niet.

DONQUICHOT

Het is een franse kok.

VETLASOEPPE

'Um heb ze wel kehiet.

DONQUICHOT

Maar vrind, waarom wilt gy myn knecht aan 't braad
spit steeken?

VETLASOEPPE

'Um aan de spitte steek? ha! ha... ze kan niet spreken,

Zo moetze lak. ha! ha, pardonne moy, monsieur,

Jy niete kan verstaan, ze skier de reusle skeur,

Zo moetze lak, ha. ha.

SANCHE

Wel keerel, hoezel 't weezen?
Dat lachen, zel myn heer jou gaauw eens van geneezen.

VETLASOEPPE

Die mallen duyle.

SANCHE

Dat 's je moers zeun.

VETLASOEPPE

Monsieur, exkuzemoy.

Is't jou knekt?

SANCHE

Die tovenaer die gekk

Met ons, myn heer.

DONQUICHOT

Wel aan, verrader, gy zult sterven

D 2

Don

Don Quichot op de Bruiloft

Donquichot trekt aan zyn degen, maar kan hem niet los krygen.
 Vetlasoepe steld zig in postuur, met een schuimspaan, terwyl
 Sanche van verbaasheid op eenen boom klimt.

VETLASOEPE

Allons, que diantre, ik zel 'um maalen tot koncerve,
 En là moutarde,

SANCHE, roept uit den Boom.

't Za kerazie nou, men heer.

DONQUICHOT

Ach! myn Dulcinea, myn schoone! voor uwe eer
 Braveer ik 't grootst gevaar: wilt mynen arm beslieren.

SANCHE

Kerazie, nou, men heer.

DONQUICHOT

Wat letje zo te tieren?

Wel aan, gy tovenaer, verwagt u levens end.

VETLASOEPE

Monfieur, pourquoy ben jy op 'um zo malkontent!

DONQUICHOT

Maar Sanche, hoor eens hier, daer schiet my iets te binnen.

SANCHE

Wat 's dat myn heer?

DONQUICHOT

Ik durf dien stryd niet wel beginnen,

Klim af, gy moet het doen.

SANCHE

'k Wed ik 't wel laeten zel.

DONQUICHOT

Het is geen ridder. 'k mag.

SANCHE

Die keerel ziet te fel

DONQUICHOT

Kouragie, Sanche.

SANCHE

Och! och! ik voel men beenen trillen.

DONQUICHOT

Klim af maar, Sanche.

SANCHE

Neen, hy zou me leevend villen.

VETLASOEPE

„Hum ken die gekken wel, 'um 'ebze meer kezien.

Kom

Kom aan, ensemble vous, al waarje met jou tien,
Zezel jou kap, ma foi, en piece, en marmulade.

D O N Q U I C H O T

't Za, Sanche, vecht,

S A N C H E

Neen,neen, 'k laet dat 'an jou genade:

Jy zeld dat varken vry wat beter wasschen; neen,

Jy bind een ridder, 't past me niet, vecht maer alleen.

V E T L A S O E P E

Allons, ze kryk nou lust om wat met jou te fekte.

Ze is ook un riddre.

Drie of vier koks uit met pollepels

Ha, je komt van pas mon knekte.

Allons, tourne messieurs, tué, tué, 'tza avancé.

Donquichot word van de koks tezamen bevochten met pollecpela.

V I E R D E T O O N E E L.

BAZILIUS, VALASKO, DONQUICHOT, SANCHE
VETLASOEFPE, KOKS.

B A Z I L I U S

HOu op, hou op;

V E T L A E O E P E

Messieurs, maak battaillion quarré,

Reks om.

B A Z I L I U S

Hou op.

V E T L A S O E P E

Val 'an! val 'an! korps de battaillie.

Victoire, ha victoire.

D O N Q U I C H O T, neervallende.

ô Toov'naars, o kanaille!

V Y F D E T O O N E E L.

BAZILIUS, VALASKO, DONQUICHOT, SANCHE,

SANCHE
DAt was een veldslag. Och, wat raed, wat raed,
 myn lyf!

BAZILIUS,
 Hoe Sanche, hebje een wond?

SANCHE
 Eén wond? ja, meer als vyf,
 Ik bin wel ruim half dood, hael al de farezynen,
 Van 't hiele dorp, ik ly een pyn van alle pynen.

BAZILIUS
 Waar zyt ge dan gequetst?

SANCHE
 Och! och! ik weet 't niet,
 'k Loof'an men linkerbil, och! was het nooit 'eschiedt,
 Och! droevig ongeval.

DONQUICHOT
 Hoe kan dat mooglyk weezen,
 Gy zat daar in den boom te trillen, en te vreezen,
 Gy waart niet in 't gevecht.

SANCHE
 Dat weet ik wel, maer ik
 Bin tot der dood gequetst, alleenig van de schrik.

DONQUICHOT
 Swyg Sanche; 'k heb de walg van al uw zottigheden.

BAZILIUS
 Hoe droevig dat ik ben 'k vermaak me in zyne reden.

DONQUICHOT
 Een weinig zotteklap vermaakt zomtyds den geest,
 Maar veel is walglyk,

SANCHE,
 'k Heb hier lang 'enoeg 'eweest,
 In dit betoverd bosch.

BAZILIUS
 Kom, laat ons dan vertrekken,
 Wy zullen 't 'uis terstond de tafel laten dekken.

S A N

SANCHE

Wel keuning harsepan, dat 's een gezegend woord,
De schafklok luidt al in men darmen, gaenwe voort.

BAZILIUS

Heer ridder Donquichot, 'k denk dat gy ligt zult merken,

Hoe dat de tovenaars nu zoeken uit te werken,
Met all' hun konsten, dat ik nooit myn tweede ziel,
Myn lief Quiteria verkryg: zo 't u beviel,
Zoude ik verzoeken, dat uw' dapp'ren arm mogt styven,
Een zekre minnelist, die ik hier zal bedryven.

DONQUICHOT

Zyn majesteit gebiede, ik volg uw hoog bevel,
Al moest ik stormen op het voorburg van de hel.

SANCHE

Wel holla, hé, men heer, dat zou gevaerlyk weezen:
Kreeg jy een kogel in je gat, wie zou 't geneezen?
Daer had Dulcinea dan eerst wat kostlyks aen

DONQUICHOT

Swyg Sanche.

BAZILIUS

Ridder, gy behoeft niet verte gaan,
Ik heb u dapperheid op deze plaats van noode,
O Sire, hadden flus die toov'naars, door een' snoode
En schelmsfetovery, myn swaerd niet vast gemaakt,
Zo had 'er zekerlyk, niet een van weggeraakt,
Ik had hen met myn swaerd.....

BAZILIUS

Vernieuw niet 't geen we wecten?

SANCHE

Je blyft hier praeten, denk je lui wel iens om eeten?

ZESDE TOONEEL.

KAMACHO, BAZILIUS, DONQUICHOT, VALASCO, SANCHE.

KAMACHO

DAer is de ridder, mit Bazilius.....

DONQUICHOT

Staa vast.

KAMACHO

Och! och!

BAZILIUS

Hou ridder! wagt, tot ik het u belaft,

Dit is geen vyand, maar een van myn beste vrienden,

KAMACHO.

„Die ridder ziet, of hy me levend wou verslinden.

DONQUICHOT. tegen KAMACHO

Zyt gy de toov'naar niet die voor my vliegen zou?

Naar myn Dulcinea? ja, zekerlyk, 'k vertrouw

Dat gy.....

BAZILIUS

Hy is het niet, myn heer, gy zyt bedrogen.

KAMACHO

Och! neen, ik ben het niet.

SANCHE

Dan heb ik drek in de oogen.

Hy is 'et ummers zelfs?

BAZILIUS

Heer ridder, ik bekon

Dat ik verwondert van die toveryen ben.

'k Zou haast gelooven dat die guits om onste plaagen

Zich zo verand'ren, om de bruiloft te vertragen,

En dat 'er iemand van hun volk ook op de bruid

Verlieft is.

SANCHE

Jadat's vast, dat's deuze, of 'k bin een guit.

BAZILIUS

Neen dit's Kamacho, 't isteen huisman van de vroomen.

(Zo ver men tellen kan) met eeren voortgekoomen.

KAMA-

KAMACHO

Wel Ja, men vaertjes peets, peets, koes, broers, susters zeun;

Was burgemeester van ongs dorp; toen Vegters Teun,
En Lou, voor ruiter, met Dikdalf naer neerland gingen.

SANCHE

Ben je zo 'n hans, wel men, 't zin wongerlyke dingen,
Dan weetje 't wel, dat jy de tovenaer niet bent.

Je hebt hem wel gezien, zou 'k denken, hier omtrent?

DONQUICHOT

Myn vrind het is my leet, dan zyt gy de verkeerde?

KAMACHO

Ja Jonkers. Wou je 't doen dat jy je zo verneerde,
En quam te brulleft. bloed 'k heb zukke lekk're wyn,
Ze zellen daatlyk mit den hielen brui hier zyn.

BAZILIUS

Wy zullen in het kort uw' wyn eens koomen proeven.

KAMACHO

Ik geef vry lapis.

SANCHE

Langst, hoe wil ik kommen snoeven

'An jou bouteljes, 'an jou vaetjes, 'an 't gebraed,

'k Mag wel een koes buik vol, al bin ik juist gien vraet

KAMACHO. tegen Donq. en Sanche.

Dan zyn we vrinden?

DONQUICHOT

'k Zal my tegens u niet kanten;

Gy zyt des koning vrind.

SANCHE met Kamachó gaan willende

Ja, broers als olifanten.

'k Gae mitje opdrossen.

DONQUICHOT

Hou, hou, Sanche, wat is dit?

KAMACHO, tegen Sanche

Ik blyf hier, man.

SANCHE

'k Wou zien waar 't patersvaetje zit.

Of alias den wyn. had Sanche die gedachten,

Van daeg te brulleft!

K A M A C H O

'k Zal u t' zaemen hier verwachten.

Z E V E N D E T O O N E E L.

K A M A C H O alleen. tegen de aanschouwers.

GUt mannen, dat zel ierst een klet zyn; zo terftongd
 Zin al de gaffen hier, we zellen in 'et rond
 Hier brulleft houwen in 'et bosch, in hier ook trouwen.
 Ja wel ke daer, ik ken me langer niet onthouwen,
 Ik nood jou allemael die wys zyn, mee te gaff,
 Vret zo veul kost maer as je laen ken in je baf,
 'k Hou open tafel, 'k bin nou van die kordeaelen.
 Die voor een dankje, graeg een lagje wil betaelen,
 In waerom zou ik niet? ik word van daeg een man,
 (Eet vry je broetje droog) stap op maer asje kan,
 't Is hier vol op van al wat datje ken bedenken.
 Al wat maer gaepen ken zel ik nou wyn doen schenken.
 Stap op maer.

Hier komen drie keerels op,

Welkom Kees, ha welkom, welkom Piet.

In Symen Propdarm. Komt Klaes Lapschuur ook haeft
 niet?

Mit Scheepe kees, in al zen keieren, en vriden;
 Noutrouwens 'k denk dat zy de plek wei zellen vinden.

A C H T S T E T O O N E E L.

K A M A C H O, V E T L A S O E P E, bruiloftsvolk met een kroon;
 danfers, muzikanten.

V E T L A S O E P E

Monsieur Kamacho, ha! hier is 'um met de kroon,
 'um is merveille, ha! pardi, 'um is zo schoon;
 Ze zel 'um maer hang op?

K A M A C H O

Ja, hier aan deuze boomen.
 Ik

Ik weet men vreugd nou schier niet langer in te toomen.
Onder 't ophangen van de Kroon, word gedanst.

VETLASOEPE

Wat dunkt monsieur hier van?

KAMACHO

Die dans is naer de swier.

VETLASOEPE

Oui, de speul, en dans, is al un grand plaizier.

KAMACHO

Ik zel myn bruidje mit heur vaertje iens aenstongs haelen.

VETLASOEPE

Bon, bon, en ik terwyl de roemers en bokaalen,
Mitt al die andre koet. kom knollevreetre Jaap,
En monstre Propdarm, Piet! hoe staaje daar te gaep?
Help my een beekie, om de taafle hier te kryken?
Ze zel de dans daar na wel met gemak bekyken.

NEGENDE TOONEEL.

SANCHE alleen

DAt is daer eerst wat schoons, de kost is nog niet
gaer,

En 'k heb zo 'n honger, of ik in een half talf jaar
Gien snars geproeft had. neen, ik blyf niet by die hansen,
Ik lach om al den bras, hier 's beter wat te schransen.
Die Keuning Harfspan, met al zyn edellui,
Is maer een hongrig volk, en kael, meest al den brui.
'k Lach om den adel, zo 'k van honger niet ken slaapen,
Word ik eens-gouverneur, 'k zel voeren in myn wapen,
Drie hammen, met een worst, en een boutelje wyn,
Tot spyt van d'adel, dat een hoop smalhalzen zyn.
Maer zagt, wat ruik ik? ó myn buik! nou moetje
vast staen.

't Is hier al brulleft, 't is hier meer als maer te gast gaen,
Dat 's eerst een frisse lugt, 'k marcheer daar regt op toe.
binnen

TIEN-

TIENDE TOONEEL.

VETLASOEPE en Bruilofsvolk met de taafel

VETLASOEPE

Trek 'ier detafle, en 't koet, pardie, wat is hum moe
Van 't fleepen met die koet, was nou de brui-
gom iere,

Dan zou ze maar bagin mit al de grand plaifiere.

Zo, zo, meffieurs, 't is koet, zy 'elp 'um nok zo wat.

SANCHE komt uit met een boutelje en hoentje

o Sanche Pance! dat 's een vetje, dat je 't vat.

ô Sellementen, dat 's een schuimpje! nou aen 't vretten;

Kezyn boutelje, 'k moet jou eens 'an 't mondstuk zetten,

't Is om de wyn niet, maer om 't klukken van de fles,

Zei dronken Jurjen en hy kraekteder wel fes

Zo groot as deuze, in een uur tyds; nou dat 's om 'teven,

Ik mien men keel nou iens de volle laeg te geven.

Hy gaat in een hoek met syn hoentje en boutelje, enz.

VETLASOEPE tegen Sanche

Monfieur zit 'um daar zo? wat benje veur een fnaak?

Jou skelme, ben jou dat; nou fel ze jou iens kraak,

Ze fel jou nou zo fin als Kollefencie maalen,

En nou de duvle 'aal, pour jou pekelzond betaalen.

SANCHE

Wat segje kokkie? ik een schelm? neen dat is mis,

Je bent verkeerd men vrind.

VETLASOEPE

Wel zek dan wie datze is?

SANCHE

Ik bin de gouverneur van 't ailand frikkedillen.

VETLASOEPE

Kom aan dan zelze jou de heele huid of villen;

Je bent mon ennemie.

SANCHE

Ik hiet geen Anne Mie,

't Hiet Sanche Pance.

VETLA-

VETLASOEPE

Ja, ze ken jou wel pardie.

Je bint mon fyande. keef 'ier, keef 'ier, de skott'le,
 Keef 'ier men 'oendre, of 'k bruijou kop met deze bott'le
 Aan 'oendre duize stuk.

SANCHE hem de schottel en boutelje gevende.

Hou daer dan, laetme gaen.

VETLASOEPE

Non, non, ze raak 'ier nok zo maklyk niet van daan,
 Hum moet, pour pas la temps, jou in de deek wat rollen.

SANCHE

Och! och! myn lieve broer! ik hou niet van dat sollen,
 'k Kan 't niet verdraegen.

VETLASOEPE tegen 't bruilofst volk

Hou 'um maar un beekje vast.

Ze zel de deek gaan haal.

Vetlasoepe binnen.

SANCHE

Ik miende hier te gast

Te gaen, och arm! wie het van al zen leeve daegen
 Ze zelle my.....

SANCHE tegen Vetlasoepe die met de déken uitkomt

Och vriend! en wil me tog niet plaegen:

We zyn al weer goed vrind, de zaak is by 'eleit,
 Kamacho hebben we gesproken.

VETLASOEPE

Wat ze zeit!

Ze zel jou dat bedui, 't za, spring maer in de déken.

SANCHE

Och! vrindje, helpt er dan gien bidden noch gien smeeken?

VETLASOEPE

Neen keerle.

SANCHE

Och! och, gena!

VETLASOEPE

Neen keerle, keen kartier,

Voort in de déken, zek.

SANCHE

Och! was men heer maer hier,

Hy

Hy zou je lui gaeuw 'an duizend piesjes kappen.

VETLASOEPE

Voort inde deek zek, of ik zeije om de ooren lappen.

Sanche word in de deken gefolt.

SANCHE

Help! help! ik word vermoord! help! help! och! och! och!
och!

VETLASOEPE

't Za muzekanten speel: de skelm ze leef nou noch,
Hum moet plaizierig sterf.

Hier word gespeelt en Vetlasoepe zingt,

Zo moet men het gouverneurte leeren,

Zo, zo, zo,

Die op een andermans teer wil smeceren,

Zo, zo, zo,

Voor 'oendre, en duiven,

Zo laatze 'um wat kluiven,

Van, zo, zo.

Hoe smaaken 'um deze frikkedillen,

Zo, zo; zo.

Wy tovenaars denken 'um levend te villen,

Zo, zo, zo

Dan zel 'um ons eeten,

Niet op koomen vreeten,

Van zo, zo, zo.

ELFDE TOONEEL.

VETLASOEPE, KAMACHO, LEONTIUS, QUITERIA
TRYN, GYS, en verder bruilofte volk en dansers.

KAMACHO

Hou op! wat wil dit zeggen?

VETLASOEPE

8 Maar un bagatel. zie jy 'um daar niet leggen?

't Is monsieur gouverneur, ze kom hier net van pas,
Om

Om wat plaizier te heb.

KAMACHO

Laet los de deken, ras.

Spring uit de deken, broer.

VETLASOEPE

Wou jy 'um nok laet loopen?

Ze wou 'um (om de klukt) nok eerst de huid of stroopen.

SANCHE

Och! goe Kamacho of Plankoortje, wie je bent,

Spreek veurme: want ik ben 'et villen niet 'ewent.

KAMACHO

Nou Vetlasoepe, laet den gormandeur mit vrede:

De peis is al 'emaekt, we weeten nou de rede,

Waerom zen miester me zo plaegde, 'k bin goet vriend

Mit hum 'eworren, laet 'em los, zo zeper 'k mient.

VETLASOEPE

Ø monsieur gouverneur, ze en 'eb dat niet keweeten:

'Ad jou dat maar kezait, ze 'ad jou wel laten fretten.

Ekskuze moy, mon frinte, en weest niet meer verstoort.

SANCHE

Ik heb het wel gezeit,

VETLASOEPE

'Um 'ebze niet kehoort:

LEONTIUS

Kom drink de questie af, loopt 't zamen maar na binnen.

SANCHE

Ik binder meê te vrêen.

VETLASOEPE

'Um 'oud feul van de ninnen.

TWAALFDE TOONEEL.

KAMACHO, LEONTIUS, QUITERIA, GYS, TRYN JANS,
bruijlofts volk en danfers, de koks brengen alles ondertussen aan.

KAMACHO

Zaeg op, en dangs craais, ter eeren van men bruid.

Hier moet gedanst worden.

LEONTIUS tegen Kamacho.

Want dunkt u?

KAMA-

KAMACHO

Wonger wel, die dangfers haelen uit.
'k Ken ook een beetje, datje 'et zag je zou 'et pryzen.

LEONTIUS

Gy bruigom!

KAMACHO

Zaegiens op, van Arend Pieter Gyzen.

Hy danst.

Wat zegje bruidje lief, ée? 't maaisje is wat beschaemt.
Nou dangsiens mitme.

QUITERIA

Neen.

KAMACHO

Waerom niet?

QUITERIA

Het betaamt

My niet.

KAMACHO

Als wy 'etrouwte zyn, dan zelve ummers willen?
Dat zin nog bientjes, hée! kyk, kykiens, hoeze drillen,
Daer zittenze nog in, wat bliefje... nou Tryn Jans,
Zing nou iens; ophiel mooi, gientakliaens, offrans.
Tryn Jans zingd: Stem...

O Glansryk Goud, dat a'le glans verdooft,
Met regt word gy geloofst;
Die u niet heeft,
Die u niet heeft,
Is niet waardig dat hy leeft;
Geld en goed, geld en goed
Beheerschen elks gemoed.

2.

't Geld voedt de min, en geeft aan d' echt zyn kragt,
De deugd word niet geagt;
Weg, weg, verstand
Weg...
Want het goud heeft de overhand;
Geld en goed...

^{3.}
 Ziehier, zie hier, den ryksten boer van 't land.
 Trouwt niet door zyn verstand,
 Maar door het geld,
 Maar...
 De allerschoonste nimf van 't veld.
 Geld en goed...

^{4.}
 Geluk, geluk, ô ryk en deftig paar,
 Bemint en eer malkaar,
 En slyt uw jeugd,
 En....
 In overvloed met vreugd;
 Want het goed, want het goed
 Heeft uw min gevoedt.

KAMACHO

Wat zegje bruidje lief, wat dunkje van 'et zingen?
 Kom, gimme nou een zoen, ik kan me niet bedwingen...
 Wat zo, myn flokkertje, Kom droogers, in 'et rongd
 De maaisjes iens'ezoent. Wat zo dat is 'ezongd.

LEONTIUS

Waar blyft de heer Pastoor?

KAMACHO

Dat ken ik niet bedenken.

LEONTIUS

Daar is hy.

KAMACHO

Ha, dat's goed! ik moet hem eens beschenken,

DE RTIENDE TOONEEL.

KAMACHO, QUITERIA, LEONTIUS, PASTOOR, VETLA-
 SOEPE, bruilofts volk, SANCHE, GYS en TRYN JANS, Ka-
 macho en Leontius, nemen elk een roemer wyn.

KAMACHO

Welkom men heer Pastoor, à vous,

E

P A S-

'k Bedankje zeer.

LEONTIUS

Het zal uw welkomst zyn.

PASTOOR ook een roemer krygende.

En uw gezondheid heer.

VETLASOEPE met een boutelje die hy Sanche geeft

Daar monfieur gouverneur, daar 's voor 'um ook wat drinken.

SANCHE gedronken hebbende

Om te bedanken voor jou hoenders, en jou vinken.

VETLASOEPE

Ze danke jou monfieur,

SANCHE wederom gedronken hebbende

'k Bedankje brui gom, voor...

KAMACHO

Heb jy je buik al vol?

SANCHE

Ja, 'k brui nou heen.

KAMACHO

Hoor hoor,

Blyf hier nog wat, je zel ons datelyk zien trouwen,
Drink nog terwyl wat.

SANCHE

Ho, daer kenje me mée houwen.

KAMACHO

Kom 'an' fpeulnootjes, 'an de tafel, met de bruid.

'k Weet niet wat hier al dat gekomplemengt beduidt

Kom fchoonvaer, kom, zit 'an.

Terwyl zy eeten, wordt door Gys en Tryn Jansen Vetlasoepe gezongen.

Stemme. Hoor Kees myn Vryer.

GYS.

Kom lieve Tryntje,

Hoe ftaeje daer en kykt,

Myn zoete kyntje?

Me dunkt 'et niet en lykt.

Ik heb myn moer en vaer,

Gevraegt al ruim een jaer,

Of ik mogt gaen uit vryen:

Nou is ongs hylik klaer.

Wil

Wil jy 't maer lyên.

TRYN JANS

Neen olyk langsje,
Ik hou niet van de min,
Waeg hier gien kangsje,
Ik heb in jou gien zin;
Ik zegje zeeper knecht,
Je bint hier niet te recht;
Ik mag zo jong niet trouwen:
Men peetje hyt 'ezegt
'Et zou me rouwen.

G Y S

Weg, weg, je peetje,
Dat's maer een ouwe vrouw,
Myn lief, dat weetje,
Die houdt niet van de trouw:
Maer dat ik heur iens sprak,
Ik wift er mit gemak,
Wel aerdig te bepraeten.
Ik wed ze jou wel strak,
'An my zou laeten.

Verlafoepe geeft hen elk een roemer wyn en zingt.

Ha montieur poere,
Dat hebje wel begyn,
'Um zelze loeren.
Daar 's elk un roemre wyn.
Keef nou de meid 'un zoen,
Ze zel 't 'um laten doen,
Ze kan zo snoeprik kyken:
De meid is vry meer groen,
Als 'um wel lyken.

TRYN JANS, gedronken hebbende, zingt.

Wel eele baesje,
De wyn is goet van smaek,
Daer is je glaesje,
Je bind een raere smaek.
Maer punttelikke Gaais,

E 2

Heb

Heb jy 'et hart 'eraais,
 Dat jy begint te zoenen,
 Dan zel ik jou je vlaais
 Gien kleintje boenen,
 Terwyl Gys haar zoent, zingt Verlasoepe

Couragie Gysje,
 Zo vatze by de kop,
 De soete meisje,
 Ze zel zo hart niet klop:
 Hoe datjer meer kan zoen,
 Hoe datze't meer wil doen,
 Maar maak ze niet kapotte:
 Dan kanze jou niet boen,
 Dat zou niet hotten.

G Y S

Wet zo, dat raektme,
 Zo 'n lekk're bolle zoen,
 Zo zeper smaektme,
 Gut Tryntje wouje 't doen?
 Ik zou je een mooye ring,
 En nog een angder ding,
 Uit puure liefde schenken:
 Zie hoe ik jou beming,
 Ken jy nou denken,

T R Y N J A N S

Wel Gaais hoe praetje,
 Ben jy dan zo verliest,
 Myn zoete maetje?
 't Is zeper wel ondieft.
 Daer langs, daer is men hangt,
 Zo jy 'et van de kangt,
 Van peetje zo ken brouwen,
 Dat zy men 'an jou langt,
 We zellen trouwen.

G Y S

Wel heuning diefje,
 Myn troost, myn aaigen hart,

Myn zoete liefje.

Je helpt men uit men smart;

Nou is men vryen uit,

'k Bin breugein, jy de bruid,

Nou lach ik iens mit Krelis,

Zen vryen is gestuit,

'k Hebje in men meelis.

KAMACHO

Nou maaisjes mit je langsen

Iens braef'edangst, dan zelje lui strak binnen schrangsen.

VETLASOEP E tegen Sanche

Die vry was ras kedaan.

SANCHE,

Se hebben groot gelyk; zo most 'et altyd gaen;

Maer dat was om de klucht maer, denk ik?

VETLASOEP E

Ze'eb kelyke

Ze deed maar om de zang, de mode fan frankryke

Is honorable, dat's lang vry.

SANCHE

Neen, zo ik 't vat.

Ze zellen dangsen, loop, alree man, berg jegat.

Het bruilof's volk danst een boere baler

KAMACHO

Hoe hyt 'et je gesmaekt, zeg bruidje?

QUITERIA

Heel besonder.

KAMACHO

't Is van de Vetlasoep 'ebraen, 't is ook gien wonder.

LEONTIUS

Hoe, smaakt het niet, Pastoor?

PASTOOR

Ja: maar ik heb zo wel.

KAMACHO

Pastoor, want dunkje? dat je ongs nou maer trouwen zel?

We hebben allemael, zou 'k denken, ons genoeg.

PASTOOR

Kom speelnoots wilt u by de bruid en bruigom voegen

Wy zullen 't lieve Paar vereenigen door d'echt.

KAMACHO

Pastoor, dat hebje wel, dat 's goed dat jy 'et zegt.
Kom bruidje lief, kom 'an.

QUITERIA

„ô hemel, kan het weezen!

Waar blyft Bazilius?

KAMACHO

Je hoeft nou niet te vreezen.

Wat zegje binnens mongs?

QUITERIA

Niets.

KAMACHO

Gimme nou een kus,

Myn pruime snuitje lief!

QUITERIA

Ach! lief Bazilius!

LEONTIUS

Myn dochter, scheelt u yets?

QUITERIA

„Ach! al myn leden beeven,

„Ik ben ontstelt. ach! lief!

LEONTIUS

Wilt uwe hand maar geeven

Aan uwen bruidegom.

QUITERIA

ô Hemel! zal myn hand,

Ik vrees! ik vrees!

LEONTIUS

Waar voor?

QUITERIA

Het gaat me aan myn verstand.

SANCHE

Ik zie daer ginter volk.

VETLASOEPÉ

Oui, daar tus die boomen,

Zelyk wel edell'man.

KAMACHO

Ik loof dat zy hier koomen

Om 't trouwen eens te zien.

De voorste is in den rouw
 Endat al diep; 't zel omzen beurszyn, of zen vrouw.

VEERTIENDE TOONEEL.

BAZILIUS in den rouw met een pook onder zyn' mantel, VALASKO,
 DONQUICHOT. Meester JOCHEM, gevolg van edellieden,
 KAMACHO, en de rest van 't voorgaande tooneel.

BAZILIUS.

WY komen hier niet om dit bruilofts feest te stooren;
 Neen, neen, gelukkig Paar, die moeiten was ver-
 looren:

Maar zie een' minnaar die zyn lieve voorwerp derft,
 En voor uw' voeten, door de min, van wanhoop sterft.
 Leontius, 'k zal u uw strafneid niet verwyten:
 Maar uw gemoed zal zelfs van binnen voor my plyten,
 En toonen tot uw' schrik, om dat gy my verfloot
 Een eeuwig uaberouw, om de oorzaak van myn' dood.
 Vaar wel Quiteria! myn schoone! myn beminde!
 Die ik van jongs af liefde, en hertelyk bezinde,
 Gy zult bedenken, na myn dood, wien gy verliest:
 Maar min hem echter dien gy nu tot man verkieft;
 Denk dat den mensche nooit het noodlot af kan keeren
 Leef, leef vernoegt: dit is myn uiterste begeeren;
 Vaar wel Quiteria! ik sterf om u; vol moed, (bloed.
 Een' trouwen minnaar, ach! vaar wel; 'k simoor in myn
 Hy doorsteekt zich

PASTOOR

Ô Hemel! wat is dit? hy heeft zich zelfs doorsteeken.

QUITERIA neemt Bazilius in den arm

Ach! myn Bazilius! wilt noch voor 't laatst eens spreken!

BAZILIUS

Quiteria, myn lief, Quiteria, zyt gy 't?

Vertrooft gy my voor 't laatst? wat is myn hart verblydt,
 Dat ik al stervende in uw' arm.....

Gy moet vertrekken:
Of hem noch yets op 't hart mogt zyn, me alleen te ontdekken.

VYFTIENDE TOONEEL.

PASTOOR, BAZILIUS.

PASTOOR

WEl aan bazilius, hier 's niemant meer omtrent,
Ondekt nu alles.

BAZILIUS

Neen, ik swyg tot aan myn end,

PASTOOR

ô Grouwel! gy berooft uw zelven van het leeven!

BAZILIUS

Indien Quiteria haar hand aan my mag geeven

Voor 't laatst, als bruid van my, zo sterf ik wel geruft,

PASTOOR

Zyn dat de gedachten op het uiterste? bluscht, bluscht
Die minnetochten.

BAZILIUS

Neen.

PASTOOR

o Hemel! kan 't geschieden?

BAZILIUS

Voldoe myn bede; ik kan de dood tog niet ontvlieden.

PASTOOR

'k Zal dan het voorstel doen.

SESTIENDE TOONEEL.

De Pastoor haalt al het volk van 't voorgaande Tooneel binnen

PASTOOR

Zie hier een vreemd geval;
Bazilius steld voor, dat ik verzoeken zal;

Of

Of hy Quiteria, mag voor zyn fterven, trouwen.

KAMACHO

De droeli, heer Paftoor, daar zou ik niet van houwen:
Dat kan niet weezen.

PASTOOR

'k Kan in 't allerminft niet zien

Dat u dit trouwverbond kan hind'ren.

KAMACHO

Wel ik mien

Dat ik 'eplaegt wordt?

VALASKO

Heer Leontius, kan 't weezen.

Help ons den bruijom voor die goedheid tog beleezen:

Erberm u over dien rampzaal'gen edelman,

Die zonder deze gunft in rust niet fterven kan.

BAZILIUS

Mag ik Quiteria al ftervend' niet erlangen?

LEONTIUS

Nu bruijom ftaat het toe; gy kunt haar wel ontfangen

Als weduw na zyn dood; zy blyft tog die zy is;

Erberm u nevens ons in deze droeffenis.

KAMACHO

Maar of hy heur al trouwt, dat ken hem tog niet baeten:

Hy fterft tog ftrakjes.

QUITERIA tegen Kamacho

'k Sweer, ik zal u eeuwig haaten.

Eer ik u trouwen zal, ben ik veel eer gezind

Te fterven, nevens hem die my zo teer bemint;

Ja 'k zal my zelfs veel eer op zyne grafsteé slagten.

KAMACHO

Myn zoete bruidje lief, dat binne quae gedachten.

Bedenkje wel ter deeg.

BAZILIUS

Ik fterf! helaas! ik fterf!

QUITERIA tegen Kamacho

Ha fnoô Barbaar, nu ik geen trooft van u verwerf,

En mededogendheid is uit uw hart gebannen;

Voel ik de haat, en wraak, en wanhoop, 't zaam gespannen

In

In mynen boefem, om uw haatlyke min
Te weeren.

KAMACHO

'k Bidje stel die dulheit uit je zin
En trouwt dan heen en weer.

PASTOOR

Zyt gy daar mē te vreedē
Leontius?

LEONTIUS

'k Staa't toe.

PASTOOR tegen Quiteria

Wilt dan nu herwaards treden,
En geef uw' Bruidegom de hand, dat ik u trouw.

Quiteria neêrknielende geeft aan Bazilius de hand

Nu is het mynen plicht dat ik in 't breede ontvouw.
Hoe dat gy d'echtenstaat, te zaamen moet beleeven;
Maar wyl gy aanstonds weer elkander zult begeeven,
Vereifcht den korten tyd dat ik zulks overslaa.
Bazilius begeert gy uw Quiteria
Tot huisvrouw?

BAZILIUS

Ja.

PASTOOR

Wilt gy Bazilius aanvaarden
Tot man, en Hoofd?

QUITERIA

Ja.

PASTOOR

Zo de hemel't leeven spaarde
Aan u Bazilius, ik wenste u veel geluk:
Maar nu uw trouwdag is vermengt met zulkeen druk;
Wensch ik u'tzaam geduld, en nu gy sterft, genade;
Toont nu een waar berouw, want 't is nog niet te spade.

BAZILIUS

Zyn wy dan'tzaam getrouwt en vast door't echtverbond?

PASTOOR

Nu zyt gy man, en vrouw

BAZILIUS opstaande

Dan word ik weer gezond.

AL-

Mirakel! wat is dit! mirakel! ha mirakel!

ALTEMAAL

BAZILIUS

Neen loosheit! loosheid!

VALASKO

Hei! wat maakt dat volk gekakel.

Weest stil.

BAZILIUS tegen Leontius

Myn heer, 't is waar dat gy door deze list

Van my bedroogen zyt; maar wyl gy zelfs wel wist

Dat zy my minde, en ik haar trouwheid had gefwooren;

Was 't uwen pligt geweest te hand'len naar behooren;

Heb ik niet wel gedaan, gy zyt 'er d'oorzaak van.

LEONTIUS

'k Vergeef het u.

KAMACHO

Ik niet; hoe of dat weezen kan. (steeken;

Waer quam 'et bloed van daen? 'k hebje in je buik zien

BAZILIUS

Ja door die blaas met bloed.

KAMACHO.

Dat binnen slimme strecken,

'k Bin daer niet mē te vreên.

BAZILIUS

Wy zyn nu al getrouwt,

Wat wilje doen?

KAMACHO

Jou schelm, bedrieger, guit, rabouwt

Komt jongens trek je mes, we zellender om plukken

De boeren trekken hunne messen en de Edellieden de degens

DONQUICHOT

Hak al de tovenaars aan hondert duizend stukken.

SANCHE en VETLASOEP

Alarm! alarm! alarm! alarm! alarm! alarm!

PASTOOR

Hou op! hou op! hou op!

SANCHE

Hou warm de baen! hou warm!

DONQUICHOT op een stoel staande

Gy ridders, tovenaars en dappere oorlogsknechten!

'k Verzoek dat ik alleen dat groot verschil mag slechten;
 Laat vry Kamacho, of zo als hy heeten mag,
 Zyn'eifch betwiften met de lancie: want hy plag'
 In't open veld, nooit voor een man van moedte fwichten.
 Wel aan doorluchte held, gy zult my zeer verplichten;
 Zet tyd, en perk, naar uw believen: door myn' dood,
 Werdt u de fchoone maagd tot bruid, en echtgenoot.

KAMACHO

Wel raektet jou wat vent? heb jy'er'an te geeven?
 Is't jou bruid, keerel?

DONQUICHOT

Neen: maar 'k ben gezind te sneeven
 Voor zo'n geregte zaak; haal wapens, zyt ge een man.

KAMACHO

Je'ebt goed te vechten, want je hebt een harnas'an;
 Maar trek dat uit, en hebje lust te bakkelaayen
 Mit vuiften? kom dan maer? en wie dan van ongs baayen
 Ierft ongerleit die zel't verliezen; en de meidj
 Zo ik ierft ongerleg.....

BAZILIUS

Wat geeft gy fchoon befcheid!
 Quiteria is myne, en gy kunt haar niet trouwen;
 't Is of gy gek wordt.

DONQUICHOT tegen Kamacho

ô, Gy spot! maar 't zal't u rouwen.
 Ha fchelmfe ridder, zo gy maar gewapend waart;
 Ik fou my wreeken, en u helpen van der aard.

PASTOOR

Myn goe Kamacho, wilt u zelfs niet langer quellen,
 Met vechten is uw zaak onmooglyk te herftellen,
 Zy zyn tog al getrouwt, en 't is miffchien zeer goed.
 Stel doch u hart geruft dewyl 't zo weezen moet.
 Bedenk eens wat een man al tochten voedt van binnen,
 Die met een vrouw leeft, die hem nimmer kan beminnen;
 Hy word van jaloezy geplaagt, tot aan zyn end.

KAMACHO

Je hebt al wat gelyk, 't is waer Pastoor, 'k beken't,
 Maer 't is een groote fpyt, 'k bin laelik deur 'estreeken.

PASTOOR

Zyt maar geruft, die trouw is nu niet weer te breeken.

BAZILIUS,

Kamacho, ik beken, ik heb u wat misdaan,
Vergeet uw vyandschap, gy hebt daar tog niet aan.
'k Zal al de kosten van de bruiloft u betaalen.

KAMACHO

De hiele brulleft man, wel waer zou jy het haelen;
Je bind een kaelen bloed.

BAZILIUS

De Koning heeft aan my
Uit inzicht myns geslachts, bequaamheid, of waardy,
Een zeer aanzienlyk ampt vereert.

LEONTIUS

Wel hoe, wy weeten
Daar nog niet van.

BAZILIUS

't Is waar, ik had het u vergeeten
Te zeggen, want ik was van schrik zo zeer ontsteld,
Wanneer my van het geen hier omging wierd gemeldt,
Dat ik om ampt, noch staat, noch om myn zelv' kondenken

KAMACHO

De keuning jou een ampt met iens 'an 't hofgaen, schen-
ken?

SANCHE

Ja maetje, dat 's niet raers, 'k wor' ook haest gouverneur.

KAMACHO

Je zelt je vingers daer niet vet 'an soppen, breur;
'k Heb driemaal 'an 'et hof 'eweest, en niet 'ekreegen.

SANCHE

Ze zyn 'an 't hof ook niet om tovenaers verlégen.

PASTOOR

Kamacho, 'k bid vergeef Bazilius dat stuk.

KAMACHO

Wel nou 'k niet anders kan; ik wens je veul geluk.

JOCHEM

Bloed! bloed! wat meen ik daar pasquillen van te maaken.
Dat al de parsen van heel Spanje zullen kraaken;
Ik zal je leeren voor myn veerzen, my te slaan.

Ik

Ik zal by al de acteurs van 't heele land omgaan,
Ja plakken 't in de stad op hoeken van de Straaten,
En kokerboomtjes.

KAMACHO

'k Wed jyzelt die pots wel laeten.

JOCHEM

Jy my te slaan? jy vend! jy, jy jou malle quaast?

KAMACHO

Nou meester Jochem weest te vreen, 'k noô jou te gaff.

JOCHEM

'k Zel met een steekdicht, jou zo 'n klap om de ooren lan-
Dat jy je zelven puur uit spyt zel gaan verhangen. (gen,

PASTOOR

Het is een wys man, die geleden' hoon vergeet.

JOCHEM

Pasquillen maeken op zo 'n stuk, laat geen Poëet.

BAZILIUS

Nu meester Jochem, laat u tog van ons gezeggen.

LEONTIUS

Nu laat de zaak.

JOCHEM

Wel nu, terwyl gy 't by wilt leggen,
Ik ben te vreen; maar, krygt een ander eens de lugt,
Zo word dees pots voor vast een blyspel, of een klugt-

PASTOOR

De hemel wil dit paar voor ongeval bewaaren.

DONQUICHOT

Haar majesteiten, steets in goê gezondheid spaaren.

LEONTIUS

Ik wensch u veel geluk, myn schoonzoon, met myn kind.

VALASKO

Het zelfde wensch ik u, mevrou, en waarde vrind.

SANCHE

Ik wens jou huizen vol gebrad, en lekker eeten.

VETLASOEP

De gouverneurtje hou 'et altyd met de freeten.

BAZILIUS

Ik dank u t'zaamen voor u goê genegenheid:

En nu het alles op dees plaats is toebereidt,

Nood ik het boere volk te zamen met de vrinden,

't Gezelschap blyve als 't is, 't zal vreugd genoeg hier vinden.

A L T E M A A L

Lang leef het lieve Paar!

B A Z I L I U S

Dat men terstond begin'

Een nieu balet, tot eer van haar die ik bemin.

Hier word een balet gedanst

B A Z I L I U S tegen Donquichot

Heer ridder blyfby ons.

D O N Q U I C H O T

Ik moet op 't steekspel wesen.

S A N C H E

Was ik in zyn plaats, bloed! je zou me gaeuw beleezen.

B A Z I L I U S

Zo zietmen dat 't verstand het geld te boven gaat;

En die de wysheid om 't genot van 't goud versmaadt,

Kan aan myn trouwgeval zig spiegelen, en leeren,

Hoe dat men schrandereid voor schatten moet waardeeren.

E I N D E.

THE KENNEDY

of the

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

FIND

NB. Als het met een Paard en Ezel gespeeld wordt, moeten deze volgende regels op Pagina 5 tussengevoegt worden; naa dat Sanche gezegt heeft

Wat ben ik ook een gek dat ik my mē liet troonen
Zegt hy tegen den Ezel.

Myn lieve Graeuwtje wat heb ik al deurgeftaen;
Wat hebben, jy en ik, al menig droeven traan
Op dezen tocht 'estort! myn hart, myn lust, myn leeven,
Myn zeun, myn graeuwtje! jy bent in myn hart 'eschreven.
Wat zyn we trouwe broers, in lief, in leet, in nood,
'k Zal jou in goud beslaen, myn keuning, naa jou dood.

D O N Q U I C H O T

Laat mynen Ronzinant, met Graauwtjeginder weiden.
S A N C H E

Ik zel ze gunter daar het beste gras groeit leifen.
Sanche brengt de beesten weg

D O N Q U I C H O T

Gaa allereēlste beest, getrouwe Ronzinant,
Gaa opperpronkjuweel der paerden van dit Land,
Uw naam zal in het kort met grooter luister praalen;
Gy zult nog meerder roem als Bucefal behaalen.
Die groote Bucefal, held Alexanders paard,
Daar gy in trouwheid en grootmoedigheid naaraard,
Heeft door zyns meesters arm nooit grooter roem verkregen

Als gy verwachten kont, door myn' gevreesden degen;
Myn degen, dien ik heb aan myn Princes gewyd,
Myn lief Dulcinea, het pronkbeeld van dees tyd,
De zoete rooffter van myn' zinnen en gedachten,
Om wie ik eenzaam dool, by dagen en by nachten.
Wanneer o schoone zal 't gelukkig uurtje zyn,
Dat gy uw' Donquichot zult helpen uit de pyn!
Wanneer o wreede! zult ge ophouden my te plaagen?
Of moet ik doolen om uw liefde al myne dagen?
Heb ik vergeefs gestreēn met menig' kloeken held?
Sloeg ik vergeefs dan den Biskajer uit het veld?
En heeft u Passamont met ketenen belaaen,
En de and're boeven, niets verhaald van myne daaden?

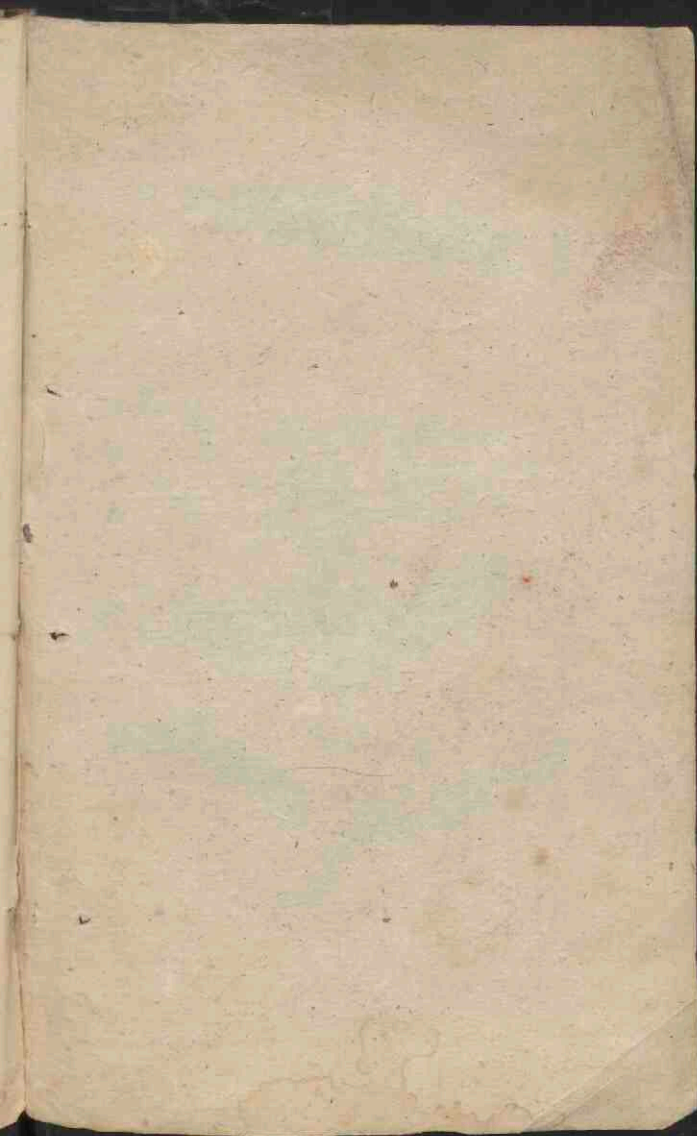
't Is

't is zeker; maar gy blyft o wreede nog versteendt,
Enlacht, helaas! wanneer uw droeve ridder weend.
Ik zal, indien 't u lust, de bekkeneelen kneuzen,
Van schelmse tovenaars, en schrikkelyke reuzen;
Al quam hier Sakripant, een reus van d'ouden tyd,
Hy moest bekennen dat gy de allerschoonste zyt,
Het pronkstuk der natuur, de paerel aller vrouwen;
Of 'k zou hem met myn swaerd den kop van 't lichaam
houwen

SANCHE

Och Ridder Donquichot, 'k verlang al weêr naar huis.

20592

~~7045~~

